

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIAŃSKI**

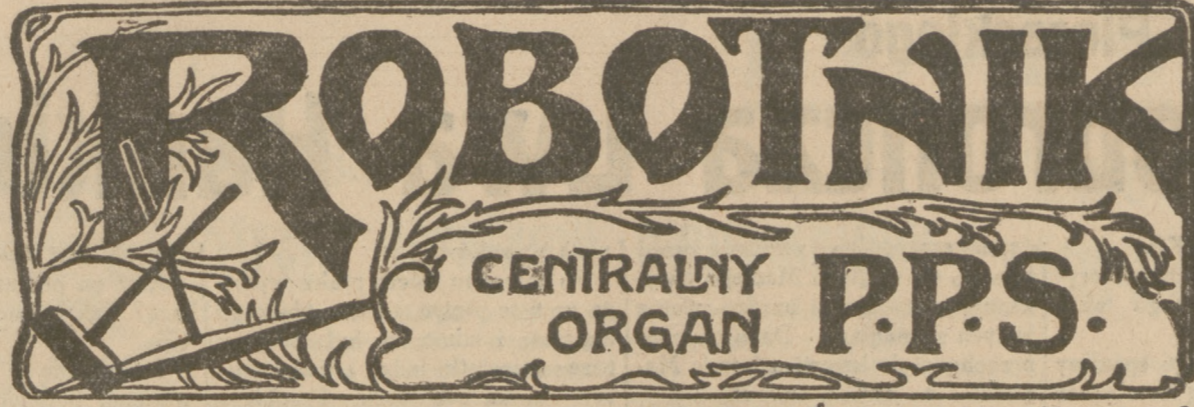
REDAKCJA przyjmuje interesantów od 11 do 12 i pół do 3-ej po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.

ADMINISTRACJA czynna od 9-5 bez przerwy, w soboty do 3 popoł.

KASA czynna od 12 do 2-ej.

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Wydawca: Rada Naczelna P. P. S.

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 5.06-70

DYREKCJA — 2.20-18

ADMINISTRACJA — 5.13-00

DRUKARNIA — 2.76-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Cena numeru 20 groszy

Warunki prenumeraty: w Warszawie z odnośnikiem miesięcznie zł. 5.40, bez odnośnika zł. 4.70 na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—Za zmianę adresu 50 gr.
Ceny ogłoszeń: Za wiersz wysokości 1 milimetra w teście gr. 50, zwyczajnie 40, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20 gr. Poszukiwanie i zoafiarowanie pracy bezpłatnie
Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń tekstowych i zwyczajnych 6-szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada

Odosobnienie Polski

Do czego zmierzali Niemcy hitlerowskie, rozpoczynając z ambasadorem polskim w Berlinie, p. Lipskim, rokowania o pakt nieagresji i porozumienia? Pisaliśmy na tem miejscu w dn. 30 listopada 1933 r. w art. „Celem odosobnienia Polski”:

„Hitler, nie mogąc w Paryżu kontynuować polityki „wolnych rąk” na Wschodzie, nie mogąc również przez Moskwę wywierać nacisku na Polskę, próbuje ją odosobnić przez bezpośrednie i odrębne rokowania z Warszawą.”

Brzmienie polsko-niemieckiej umowy, zawartej dn. 26 stycznia 1934 r. w Berlinie, nie tylko nie rozwiało powyższych obaw i przewidywań, lecz je tylko wzmocniło. Była ona mianowicie wzorowana na niemiecko-sowieckim traktacie berlińskim z 24 kwietnia 1926 r. i stwierdzała, że jest zamiarem obu rządów „porozumiewać się bezpośrednio we wszelkiego rodzaju zagadnieniach, dotyczących ich wzajemnych stosunków”. Jest ona — pisaliśmy dn. 30 stycznia 1934 r. — nie tylko paktem nieagresji, lecz co ważniejsze, „umową prowadzenia polityki zagranicznej we wspólnym porozumieniu Polski i Niemiec”. Skoro polska umowa berlińska była wzorowana na berlińskiej umowie sowieckiej z Niemcami, to uprawniała do mniemania, że stanowiąc będzie ramy analogicznej polityki, a to tem bardziej, że formuła porozumienia była tak szeroko ujęta, iż „objąć również może wszelkie zagadnienia polityki międzynarodowej, o ile one dotyczą wzajemnych stosunków obu państw”. Ówczesny nasz komentarz nie spotkał się z żadnym zaprzeczeniem ze strony kompetentnej. Wiemy zaś, że od tego czasu, w przeciągu ostatnich dwóch lat, polska polityka zagraniczna jest ustawicznie podejrzyszana w prasie zagranicznej, jakoby odgrywała rolę „alianta”, lub nawet „satelity” Niemiec. Nie potrzeba chyba tłumaczyć, że tego rodzaju opinia jest dla Polski wysoce szkodliwa.

Przewidywaliśmy już wówczas, że umowa ta wywoła nieufność w Paryżu i Moskwie, oraz konsekwencje nieufności:

„Francja i Związek Republik Sowieckich — pisaliśmy dnia 20 lutego 1934 r. w art. p. t. „Bezpieczeństwo Polski” — określają Niemcy Hitlera jako czynnik niebezpieczny dla pokoju. Stanowisko Polski w francuskim systemie (bezpieczeństwa), wzmocnionym przez Sowietów, stało się niejasne...”

„Niejasność tak w życiu, jak i w dyplomacji, jeżeli jest zamierzona, nazywa się rezerwowaniem wolnej ręki. Uważamy taką niejasność za błąd polityczny. Bo jeżeli jedna strona wprowadza niejasność i wolną rękę, to i druga strona, prędzej czy później, zrobi to samo. Dlatego obawiamy się, że fakt porozumienia z Niemcami osłabi dotychczasowy system bezpieczeństwa Polski”.

W chwili podpisania paktu nieagresji i porozumienia z Niemcami stosunek sił zbroj-

nych obu państw był mniej więcej równy. Od tego czasu — naskutek olbrzymich zbrojeń niemieckich — równowaga militarna została gwałtownie przesunięta na korzyść Niemiec. Pokój, zawarty dn. 24 stycznia 1934 r., zależy już nie od (naruszonej) równowagi sił, lecz od położenia międzynarodowego Niemiec i Polski, czyli od t. zw. zbiorowego bezpieczeństwa.

Jak się ono przedstawia? Pragnąc zmusić Niemcy do wyjaśnienia, czy ich zbrojenia zmierzają do wprowadzenia w życie planów zaborczych na Wschodzie, wystąpiła Rosja sowiecka, w porozumieniu z Francją, z projektem paktu wzajemnej pomocy we wschodniej Europie. Niemcy odmówiły, Polska również.

Czechosłowacja zwróciła się, w formie publicznego oświadczenia p. Benesza, do Polski z propozycją zawarcia paktu „wzajemnej przyjaźni”, pomyślanej — wedle doniesień prasy zagranicznej — jako najdalej idące zbliżenie polityczne.

Propozycję tę pozostawiła dyplomacja polska bez odpowiedzi i przeszła nad nią do porządku. Skolei nastąpiło zbliżenie Czechosłowacji do Rosji sowieckiej. Przybrało ono formę paktu wzajemnej pomocy, opartego o analogiczny pakt francusko-sowiecki.

W polsko-rumuńskich stosunkach dyplomatycznych wystąpiły na jaw tarcia i zgryzoty, świadczące o rozbieżności polityki obu sprzymierzonych krajów w stosunku do Niemiec i do Rosji sowieckiej. Rozbieżność musiała wydać się tem dziwniejsza, że Rumunia, choć geograficznie mniej ekspozowana w stosunku do Niemiec, niż Polska, solidaryzuje się z francuskim systemem bezpieczeństwa na Wschodzie. Wiadomo, że francusko-sowiecki pakt wzajemnej pomocy doszedł do skutku dzięki staraniom Małej Ententy.

Niemcy starają się obalić fundamenty zbiorowego bezpieczeństwa za pomocą odrębnych rokowań z Anglią i Francją. Słonne byłyby zapewne bezpieczeństwo nad Renem, ale za cenę wolnych rąk na Wschodzie. W rokowaniach berlińskich w marcu ub roku z ministrami angielskimi wyrazili gotowość powrotu do Ligi Narodów, ale pod warunkiem przekształcenia jej statutu na instrument rewizji „pokoju”, czyli dyplomatycznej. W słynnej deklaracji z dn. 21 maja ub. roku kanclerz Hitler to stanowisko sformułował publicznie.

Słyszemy ciągle, że polska polityka zagraniczna jest „samodzielną” i „mocarstwowa”. Nie będziemy się spierać o słowa. Ale zapytujemy: jaki użytek został zrobiony z tej „samodzielności” i o ile wskutek „mocarstwowości” wzrosło bezpieczeństwo Polski? Zapytujemy: jaki jest wynik polityki „wolnej ręki”? Widzimy, że jesteśmy (wraz z Niemcami) wśród mocarstw odosobnieni i że właśnie wielkie mocarstwa, jak Francja i Anglia, starają się odosobnienia uniknąć.

Otóż dyplomacja ma za zadanie przygotować warunki, dzięki którym Państwo nie będzie osamotnione. Jeżeli tych warunków dyplomacja w czasie pokoju nie przygotowuje, to swego głównego zadania nie spełni.

BENEDYKT ELMER.

Walki w Abisynji

Na froncie i poza frontem

Wiadomości nadchodzące z frontu północnego wskazują na dalszy pochód wojsk abisyńskich. Abisyńczycy podobno zajęli cały Tembien i zagrażają już bezpośrednio oddziałom włoskim w Makalle. Równocześnie trwa nacisk partyzanckich oddziałów abisyńskich na wielu innych odcinkach frontu północnego. Trwające ulew nie pozwoliła w najbliższym czasie na przeprowadzenie większych operacji wojskowych. Abisyńczycy będą tylko kontynuować swoje „wycieczki” na przednie straże włoskie, utrzymując, zgodnie z dotychczasowym systemem, wojska włoskie w stanie stałego napięcia. Ta „szarpanina” doprowadza Włochów do krańcowego wyczerpania, zwłaszcza, że Włosi nie mogą nawet marzyć obecnie o podjęciu jakiejś nowej kontrofensywy. A za dwa miesiące rozpoczyna się już... 7-miesięczny okres deszczów i cała armja włoska wraz z posiłkami utknie znowu na rok w piaskach afrykańskich.

Z frontu południowego żadnych wiadomości nie otrzymaliśmy. Prawdopodobnie nie doszło do żadnych większych starć, ze względu na święta Bożego Narodzenia u Abisyńczyków.

Przedstawiciel agencji Reutersa przeprowadził w Dessje wywiad z wziętym do niewoli oficerem włoskim. Oficer ten, przekonawszy się o niemożliwości ucieczki, podniósł do góry ręce, wołając, że jest chrześcijaninem tak, jak Heile Selassie... Po zaprowadzeniu za linie bojowe, podano oficerowi potrawy abisyńskie, których jednak, pomimo głodu, nie mógł przekłnąć. Dalszy transport jeńców oczekiwany jest w Dessje w dniu dzisiejszym.

Lot ponad chmurami dla obserwacji zaćmienia księżyca

Wobec tego, że podczas zaćmienia księżyca, pogoda, zgodnie z zapowiedzią, nie dopisała, obserwatorjum astronomiczne Uniwersytetu w Warszawie zorganizowało, przy najbardziej przychylnym poparciu władz wojskowych, ekspedycję balonową w celu obserwowania tego zjawiska ponad chmurami.

W balonie „Jabłonna”, pilotowanym przez kpt. Burzyńskiego, wzniósł się dr. Jan Gadomski, astronom obserwatorjum. Start nastąpił w Jabłonie o godz. 16.25. Balon wzniósł się w kierunku wschodnim. W chwili startu, zarówno jak w Warszawie, w ciągu całego wieczoru padał deszcz. Balon pozostał w powietrzu do 18.20. Dr. Jan Gadomski zabrał ze sobą przyrządy do obserwacji, odpowiednią lunetę i chronometry w celu notowania poszczególnych faz zjawiska.

Polskie Radio ze swej strony poszło ekspedycji jaknajdalej na rękę, nadając kilkakrotnie w ciągu wieczoru dokładny czas w celu sprawdzenia chronometru. Te sygnały były przyjmowane na balonie za pomocą radjoodbiornika.

Obserwatorjum warszawskie komunikuje nam przebieg próby zaobserwowania z balonu całkowitego zaćmienia księżyca:

Start balonu odbył się w Legonowie o godz. 16.25 wśród deszczu i chmurnego nieba. Na wysokości 400 mtr. napotkano opad śnieżny, na wysokości 700 mtr. pułap chmur. Po upływie jednej godziny lotu od chwili startu, szubując wśród gęstych chmur i śnieży, osiągnięto wysokość 3 tys. mtr. Wobec znacznego dodatkowego obciążenia powłoki balonu grubą warstwą śniegu i konieczności wyczerpania wskutek tego balastu, pilot zdecydował lądowanie, które odbyło się pomyślnie o godz. 18.20 na polach wsi Antoniewo, 10 km. na zachód od Ostro-

Francja i W. Brytania

Sojusz wojskowy, czy układ bez większego znaczenia?

W sferach politycznych Europy ogromne poruszenie wywołały wiadomości o zawartym podobno sojuszu wojskowym Francji z Wielką Brytanią. Największe zdenerwowanie w tej sprawie ujawnia Berlin, który twierdzi, że sojusz jest skierowany przeciw Niemcom. Anglia podobno miała gwarantować granice francuskie i w razie zatargu Anglia wystąpiłaby zbrojnie przeciwko Niemcom. Berlin w odpowiedzi grozi wycofaniem się z układów lokarneskich i fortyfikowaniem Renu, który — jak wiadomo został na mocy tych układów zdemilitaryzowany.

Z drugiej strony sojusz — o ile w ogóle został zawarty — wywołał duży niepokój i w Rzymie.

Pierwszym bowiem widocznym znakiem tej współpracy wojskowej, jest wysłanie 92 jednostek floty francuskiej na Morze Śródziemne na... ćwiczenia (oczywiście). Flota francuska zjawi się na tym morzu w połowie stycznia przypadkowo w tym samym prawie dniu, kiedy podobna liczba jednostek brytyjskich zostanie wycofana z Morza Śródziemnego.

Zródła francuskie i angielskie demontują częściowo te pogłoski twierdząc, że chodzi tylko o chwilowy układ w sprawie napastnika w ramach Ligi Narodów. Niepokój w Rzymie się z tego powodu nie zmniejszył, gdyż logicznie biorąc, układ oznacza poparcie floty brytyjskiej przez francuską, w razie ataku Włochów na Anglię, Włochy grożą w odpowiedzi nawet sojuszem z Japonią i Niemcami...

Dyplomatyczny korespondent „Daily Herald” w depeszy o koncentracji floty angielskiej i francuskiej w pobliżu Gibraltaru, podkreśla, iż będzie to najsilniejsza koncentracja floty na morzu Śródziemnym od czasu wojny światowej. Koncentracja ta przeprowadzona będzie około 20 stycznia. Jak wiadomo, w tym dniu zbiera się w Genewie Rada Ligi Narodów. Jak podkreśla „Daily Herald”, państwa, należące do Ligi Narodów, powzięły zarządzenia w kierunku wspólnej akcji na wypadek ataku włoskiego na morzu Śródziemnym.

„Morning Post” donosi, iż wiadomości o koncentracji floty francuskiej na morzu Śródziemnym przyjęte zostały w Londynie z dużym zadowoleniem, jako dowód ścisłej współpracy francusko-angielskiej. Dziennik wyciąga stąd wniosek, że Francja ustosunkuje się pozytywnie do kwestji sankcji i prawdopodobnie nie przeciwstawi się rozciągnięciu sankcji na naftę i jej przetwory, o ile Komitet 18-tu powoła w tej sprawie pozytywną uchwałę.

„L'Oeuvre” pisze, że niektóre dzienniki londyńskie podały pod dużymi nagłówkami wiadomość o nawiązaniu współpracy pomiędzy flotą francuską a brytyjską na morzu Śródziemnym, co zupełnie nie odpowiada prawdzie. Nie chodzi bynajmniej o wymienioną współpracę — pisze dziennik — ale owe słynne układy, o których tyle się mówi, nie mają wielkiego znaczenia.

„Le Petit Journal”, zamieszczając te same uwagi, pisze, iż wiadomość o ruchach obydwu flot nie ma żadnej realnej podstawy. Nie ulega kwestji, że manewry floty francuskiej mają duże znaczenie, lecz nie ma powodu nadawania im doniosłego znaczenia dyplomatycznego, które nie odpowiada żadnemu faktowi, a może tylko wprowadzić jeszcze większy zamęt do skomplikowanej już sytuacji.

Wczorajsza „Gazeta Polska” donosi o ustąpieniu ministra Komunikacji, inż. Butkiewicza i o oczekiwanej nominacji płk. dypl. Juljusza Ulrycha na jego miejsce.

Za podanie tej samej wiadomości onegdajszy „Ilustr. Kur. Codz.” uległ konfiskacie.

P. min. Butkiewicz ma objąć jedną z dyrekcyj kolejowych, a — jak podają oba wzmiankowane dzienniki — min. Butkiewicz „wraca do kolejnictwa”, jak gdyby minister komunikacji pracował poza kolejnictwem.

Spisek w Argentynie

Policja w Buenos Aires wykryła spisek, mający na celu zamordowanie gubernatora prowincji Buenos Aires — Presco. Aresztowano 4 osoby, w tej liczbie przywódcę stronnictwa radykalnego.

Ważnym do niewoli oficerem włoskim. Oficer ten, przekonawszy się o niemożliwości ucieczki, podniósł do góry ręce, wołając, że jest chrześcijaninem tak, jak Heile Selassie... Po zaprowadzeniu za linie bojowe, podano oficerowi potrawy abisyńskie, których jednak, pomimo głodu, nie mógł przekłnąć. Dalszy transport jeńców oczekiwany jest w Dessje w dniu dzisiejszym.

Działanie sankcji gospodarczych odbija się coraz wyraźniej na życiu ludności włoskiej. W przemyśle i handlu panuje zastój. Jedynie produkujące dla wojska fabryki prosperują. W innych gałęziach przemysłu nastąpiło ograniczenie produkcji z braku surowców i zaczęły się wzrost bezrobocia. W handlu artykułami żywności występują coraz jaskrawiej objawy „pasku”, ceny idą w górę. Pozostające pod nadzorem władz restauracje rzymskie ogłaszają, iż wydają specjalne „obiady sankcyjne” po 5 lirów.

W społeczeństwie włoskiem występują rosnące z dnia na dzień przygnębienie i świadomość przegranej w awanturze afrykańskiej. Specjalne trybunały do walki z antyfaszysmem wydają codziennie liczne wyroki za krytykę i ujemne wyrażanie się o wojnie z Abisynją. Wyroki nie są ogłaszane. Wśród skazanych przez trybunał w Rzymie znajduje się dr. Chiccherio z miasta Varese. Powołano do służby wojskowej dr. Chiccherio, określił wyprawę abisyńską jako „zabawę Mussoliniego”. Trybunał skazał go za to powiedzenie na 2 lata więzienia.

Ustąpienie min. Komunikacji Butkiewicza

Wczorajsza „Gazeta Polska” donosi o ustąpieniu ministra Komunikacji, inż. Butkiewicza i o oczekiwanej nominacji płk. dypl. Juljusza Ulrycha na jego miejsce.

Za podanie tej samej wiadomości onegdajszy „Ilustr. Kur. Codz.” uległ konfiskacie.

P. min. Butkiewicz ma objąć jedną z dyrekcyj kolejowych, a — jak podają oba wzmiankowane dzienniki — min. Butkiewicz „wraca do kolejnictwa”, jak gdyby minister komunikacji pracował poza kolejnictwem.

Zaćmienie księżyca w... Abisynji

Zaćmienie księżyca, które można było obserwować w Abisynji, jak donosi Reuter, sprawiło wielkie wrażenie na tubylcach po obu stronach frontu.

Tysiące mieszkańców wyległy przed swe domy, z przerażeniem patrząc na niebo. Zaćmienie księżyca, które trwało dwie godziny, jest dla zabobonnych tubylców zapowiedzią wielkich wydarzeń.

Proces o zabójstwo min. Pierackiego

Mowa obrończa Lwa Hankiewiczza

Po czterodniowej przerwie, spowodowanej świętami grecko-katolickimi, Sąd Okręgowy wznowił wczoraj o godz. 10.45 rozprawę w sprawie o zabójstwo ministra Pierackiego.

Przewodniczący udzielił głosu adw. Hankiewiczowi. Treść mowy podajemy możliwie dokładnie.

OBRONA I O. U. N.

Moi koledzy i ja bronimy ludzi, którzy stoją pod ciężkim zarzutem aktu oskarżenia. Bronimy ludzi, którzy, jak już powiedział sam p. prokurator, popełnili zbrodnię niezawodnie z pobudek politycznych, a więc ideologicznych, chociażby złych według naszego pojęcia. I obojętną jest rzeczą, do jakiej oni należą politycznej partii, czy do jakiej terrorystycznej organizacji. My bronimy ich bez względu na to. My nie zastępujemy, jak p. prokurator Polaków ani Ukraińców, my zastępujemy tylko naszych klientów.

I dlatego uważam za obowiązek już tutaj na samym początku podkreślić, że my nigdy nie broniliśmy i nie bronimy organizacji OUN, bo nie mamy do tego ani moralnego, ani formalnego prawa. Ta organizacja nie zwracała się nigdy z tem do obrońców. Nie bronimy jej światopoglądu, nie bronimy jej programu, nie bronimy jej sposobu działania, a bronimy tylko ludzi, którzy, jak już powiedziałem, popadli w konflikt z prawem.

KONSTRUKCJA

AKTU OSKARŻENIA.

Akt oskarżenia zbudowano i zamontowano solidnie i precyzyjnie. Składa się on z dwóch wyraźnie od siebie oddzielonych części.

W pierwszej z nadzwyczajną cierpliwością i dokładnością opisany jest każdy najmniejszy, nawet najdrobniejszy szczegół.

Str. 44 aktu oskarżenia stanowi przełom.

Tutaj rozpoczyna się druga część oskarżenia. I tutaj urywa się budowa tego monumentalnego gmachu. Ta druga część, to już nie koronkowa, żmudna, mrówcza praca, ale szeroki rozmach, wielkie problemy, które nagle odrywają czytającego od tamtych małych, drobnych rzeczy i przerzucają go na szerokie pole aż do wielkich sfer światowych międzynarodowych problemów.

Jeżeli w pierwszej części tej koronkowej pracy mamy pewną całość, to w drugiej mamy już mgliste niewyraźne obrazy, mamy szerokie dedukowania, ale nie mamy już faktów, chociażby tak drobnych, jak w części pierwszej.

HRYC MACIEJKO.

Co jest najbardziej charakterystycznym momentem tego aktu oskarżenia?

To, że niema głównego sprawcy zamachu, który według aktu oskarżenia, ma przebywać gdzieś poza granicami Państwa, a tutaj są tylko oskarżeni, co do których akt oskarżenia twierdzi, że oni są podżegaczami i pomocnikami zbrodni, popełnionej przez tego głównego sprawcę, przebywającego za granicą.

Według aktu oskarżenia, mordercą s. p. ministra Pierackiego ma być Hryc Maciejko, młody czeladnik litograficzny, czy drukarski. Urodził się na wsi u biednych rodziców z ojca analfabety. Poszedł do miasta szukać pracy. Tam miał ciotkę, która go przyjęła serdecznie, bo sama dzieci nie miała, i pracował pilnie w warsztacie, dopóki nie spotkał się z kolegami, nie oddał się sportowi i nie został poraz pierwszy aresztowany, a wtedy wrócił z więzienia jakiś inny, jakiś dziwny, jakby trochę jakś chował w swej duszy, a potem jakiś ten dziwny wypadek z ujęciem. Micyka, a potem, jak twierdzi p. prokurator, należał do bojówki OUN, a potem był nawet zamieszany w sprawę zabójstwa Baczyńskiego. Był przeznaczony do zabójstwa Kossobudzkiego, a potem poczęła coraz częściej przychodzić policja i pewnego dnia, gdy znowu rano przyszła policja, wieczorem znikł Maciejko z oczu ciotki.

I nagle słyszymy, jak zeznaje tutaj na rozprawie Roman Myhal: — Dowiedziałem się, że Maciejko zabił Pierackiego i że Maciejko nie ma co jeść i kupiłem mu wędliny i chleba.

— Czy jest do pomyslenia, ażeby ta wielka terrorystyczna organizacja, bo tak ją przedstawia akt oskarżenia, jak przedstawili ją obydwaj panowie prokuratorzy — organizacja, którą subsydiuje, według aktu oskarżenia, ośmienna państwa — ta potężna organizacja wysłała człowieka do przeprowadzenia zamachu na ministra i nie daje mu nawet tyle środków pieniężnych, aby on w kilka dni po zamachu mógł sobie kupić kawałek chleba?

Czy jest do pomyslenia, ażeby sprawca tego zamachu był człowiek, którego rzekomy kierownik Bandera, nie znał z nazwiska, czło-wiek, który na Banderze miał zrobić zle wrazenie ze względu na nieinteligentny wygląd?

Adw. Hankiewicz analizuje na-

stępnie szczegółowo zeznania świadków co do wyglądu Maciejki i wykazuje sprzeczności bardzo istotne w tych zeznaniach. Dalej obrońca przechodzi do kwestii zdrowia Maciejki i do kwestii kosztów.

— A koszula? To był przecież główny moment nie tylko przeciw Maciejko, ale i przeciw Lebedowi, to był przecież dowód łączności między Maciejką a Lebedem.

Rozbił tę legendę znawca, p. Ignatowski. Prawie trzy godziny trwało przesłuchanie Czuczmana i Ignatowskiego i chyba niema silniejszego dowodu, jak to wypowiedzenie znawcy, że wszystko może wyrosć, ale ręce w żaden sposób wyrosć nie mogą.

A cóż dopiero mówić o fizycznej stronie, jeżeli to tak można nazwać?

Maciejko gruźlik. Tak zeznała jego najbliższa rodzina. Z charakterystycznym, do góry wzniesionym ramieniem, któremu lekarz, pod karą śmierci, zabronił dalszych sportowych wyczynów — popelnia czyn, który naprawdę wymaga nadzwyczajnych fizycz-

nych wysiłków.

Po zamachu lotem ptaka wybiega na 6-te piętro, zrzuca płaszcz i kapelusz i mimo, że był ścigany przez dziesiątki ludzi, a nawet auto — znika bez śladu. Przebiega dalej 50 km. pieszo, dalej koleją i już o 12 godz. w nocy autem — którego w Lublinie, naprawdę niewielkim mieście — odnaleźć nie można — jest u p. Maciejowskiej. Maratoński bieg.

A następnie długa tułaczka po kraju od 15 czerwca do 5 sierpnia, o chłodzie i głodzie, bez centa w kieszeni, bo, jak twierdzą Kaczmarek i Maluca, pożyczali mu po kilka złotych. I ten gruźlik, wśród tych warunków, może istnieć? Prawda, p. prokurator twierdzi, że to była tylko taka malutka gruźlica. Nie wiem na czym oparł ten swój pogląd p. prokurator. W sprawie kosztów zniechęcił się do pana znawcy Ignatowskiego, prosił panów sędziów, aby oni byli znawcami w tej sprawie. Co do gruźlicy jednak, to już byłoby trudniej...

My nie znamy sprawcy. Sprawca

tym nie jest Maciejko.

Ależ on przyznał się przed Malucą? Tak Maluca zeznał w śledztwie.

Przypomnę w tem miejscu Wysokiemu Sądowi jeden moment z zeznań Czuczmana, wuja Maciejki. Ten wuj, zaprzysiężony, zeznał, że Maciejko był fantasta.

A w danym wypadku, Rano zjawia się w mieszkaniu Maciejki policja, a wieczorem już go we Lwowie nie było. Błąkał się widać i ukrywał po kraju i wreszcie przychodzi moment, kiedy musiał wrócić do Lwowa i powiedzieć do Myhala: „Umieram z głodu, nie mam co jeść”.

Ale to byłoby jeszcze zamało, to jeszcze nie byłoby tytułem do zapomogi i udzielenia mu pomocy. I wtedy dodaje: ja zabiłem Pierackiego. Wszystko co napisane w gazetach, to prawda. I jest odrzu i zapomoga i aureola, że dokonał wielkiego czynu i ma już możliwość dostania pomocy w dalszej swej ucieczce i opuszczeniu kraju. I dlatego, dedukując, twierdził

p. prokurator, że faktem jest, że Siczynski zabił namiestnika Potockiego, że Fedak dokonał zamachu na Marszałka Piłsudskiego, że Grzegorz Maciejko zabił ministra Pierackiego.

Tylko to pierwsze jest prawdziwe. Mirosław Siczynski zabił istotnie namiestnika Potockiego. Nie dokonał zamachu Fedak na Marszałka Piłsudskiego. Mamy za sobą prawomocny wyrok Sądu lwowskiego, mamy zeznania, słuchanego, jako świadka Marszałka Piłsudskiego, który powiedział: „Wykluczam, aby syn Fedaka do mnie strzelał”.

Nie jest też sprawcą zamachu na s. p. ministra Pierackiego Grzegorz Maciejko.

BOHDAN PIDHAJNY.

Członek OUN, prawie najstarszy między oskarżonymi. — Najwięcej mówił w śledztwie.

Zeznawał i fantazjował. Fantazja ponosiła go tak daleko, że następnie musiał ciągle odwoływać, prostować, a nawet już po otrzymaniu aktu oskarżenia, wniósł jeszcze jedno pismo do Sądu, w którym odwołał swoje zeznanie co do Dołyńskiego.

Mówił o wszystkim, nie oszczędzał ani siebie, ani innych. Ale mimo to, że tak obszernie zeznał, że tak wszystko wyjaśniał, bardzo mało mógł powiedzieć i zeznać o tem, co odnosiło się do teraźniejszego procesu. A jednak i to, co zeznał począł następnie odwoływać.

Nie jedna, ale cała masa legend krąży dokoła osoby Pidhajnego i temu przynajmniej, — on sam głównie winien. Ten cały olbrzymi kompleks jego zeznań, to nie rzeczy, które odnoszą się do Warszawy, to sprawy Baczyńskiego, Babjasa, Sowieckiego Konsulatu, zamachu zamierzonego na wołyńskiego wojewodę p. Józewskiego — jednym słowem sprawy, które znajdują swój epilog już w najbliższym czasie przed Sądem Przysięgłych we Lwowie. I dlatego już tutaj proszę, Wysoki Sąd, o uniewinnienie Pidhajnego co do zarzutu z art. 225, co do oskarżenia o zbrodnię mord. św. p. ministra Pierackiego, a co do art. 93 i 97 przynależności do OUN, to sprawę tę należy wykluczyć i odesłać do kompetentnego dla niego Sądu Okręgowego we Lwowie i przysługującego mu forum Sądu Przysięgłego.

MIKOŁAJ LEBED.

W dalszym ciągu przemówienia adw. Hankiewicz przeprowadza tezę, że Lebed i Hnatkiwska nie mogli uczestniczyć w zamachu na min. Pierackiego. Obrońca omawia dokument, mający stwierdzać, że OUN. przyznał się do zabójstwa min. Pierackiego.

Dokument ten, to „Biuletyn organizacji”, w którym jest powiedziane, że bojowiec UW. dokonał zamachu na min. Pierackiego. Tymczasem w innych biuletynach, gdy jest mowa o UW. podane jest określenie „bojowy oddział OUN”. Czy możliwe — zapytuje obrońca, aby w tak historycznym biuletynie, jak ten o zabójstwie min. Pierackiego opuszczono przez omyłkę to określenie? Poza tem dlaczego biuletyn ten wydano dopiero 6 października? Czyż tak długo organizacja musiała się namyślać? Poza tem co za przypadek, że egzemplarz tego biuletynu znaleziono tylko w kancelarii adw. Szuchewicza?

O godz. 13.30 przewodniczący zarządził przerwę obiadową.

Irena Stramerowa

W dn. 1 stycznia zmarła w Moskwie IRENA STRAMEROWA, córka naszego towarzysza, Bolesława Drobnera; Zmarła zapadła na gruźlicę po pobycie w więzieniu św. Michała w Krakowie.

Wyrazy serdecznego współczucia przesyłamy tow. Bolesławowi Drobnerowi i jego rodzinie; wyrazy serdecznego współczucia składa też tow. Drobnerowi TUR w Krakowie.

„Berliner Tageblatt“ o Polsce i o sankcjach

W dzienniku „Berliner Tageblatt“ znajdujemy bardzo interesujący artykuł o stosunku Polski do konfliktu włosko - abisyńskiego i do sankcji.

W artykule tym czytamy pom. in. co następuje:

„Nieładny wyraz „kompleks” nie da się tu więcej ominąć. Zjawiska stały się takim kompleksem, że trudno każde poszczególne omówić. Co sądzi Polska o nominacji Edena? Niesposób odpowiedzieć na to pytanie, bez uprzedniego zobrazenia stosunku Polski do sankcji. Do sankcji? Stosunek Polski do sankcji opiera się na stosunku Polski do Włoch. Czy wyłącznie na stosunku do Włoch? Stosunek Polski do Włoch, jak i do każdego innego państwa, wynika z własnej sytuacji Polski”.

Bardzo wyczerpująco omawia autor sytuację rolnictwa w Polsce. Wskazuje on na związek pomiędzy tem zagadnieniem, a zainteresowaniami kolonialnymi Polski. Z tych wypływa zrozumienie, jakie okazuje Polska dla włoskich żądań kolonialnych. Sympatje Polski do Włoch polegają zresztą na usługach, jakie Włochy oddały Polsce w Radzie Ambasadorów. Nie był to więc żaden frazes dyplomatyczny, gdy na początku wojny pułk. Beck zapewniał Włochy, że Polska jest pełną życzliwości dla zaprzyjaźnionego narodu, który może liczyć na poparcie Polski.

Gdy pułk. Beck — pisze „Berliner Tageblatt” — składał to oświadczenie, nikomu nie śniło się o sankcjach i nikt nie liczył się z potęgą opinii publicznej.

„Gdy Anglia — pisze dalej „Berliner Tageblatt” — ogłosiła sankcje, apelowano do członkostwa Polski w Lidze Narodów. W rzeczywistości apelowano do polskich realnych interesów. Z 25% stoi Anglia na czele wszystkich państw, z któremi Polska prowadzi handel zagraniczny. Znacznie dalsze miejsce w statystyce zajmują Włochy z 3,5 procentami. Wyzbycie się tych 3,5 proc. sprawi Polsce kłopot. Strata 25% — zwłaszcza w obliczu usiłnych starań utrzymania równowagi budżetowej — byłaby dla Polski ruiną.

W ten sposób ambasador angielski w Warszawie sir Kennard mógł ograniczyć się do paru słów. Pułk. Beck, rozumie się, powołał się na swoje obowiązki jako członka Ligi Narodów i wraz z innymi państwami przyłączył się do sankcji. Wysłał on jeszcze ostatnie pozdrowienia do Rzymu w postaci usiłowań złagodzenia sankcji, ale za te dowody rozbitej przyjaźni zle mu podziękowano. Mussolini, który tylko co publicznie chwalił pułk. Becka, poecił z ubolewaniem zaprotestować. Bez ubolewania, ale za to z powodzeniem protestował jednocześnie Londyn przeciw próbom Warszawy zwiększenia w wejściem na drogę sank-

cyj. Ambasador Bastianini w tych ciężkich dniach poznał wartość doskonale redagowanego „Małego Rocznika Statystycznego”.

Punkt po punkcie oraz pilnie przestrzegając terminów, wprawa dzala Polska w życie sankcje. Pierwsze dwa zakazy miały dla Polski wyłącznie formalne znaczenie, ponieważ Polska ani broni Włochom nie dostarcza, ani kredytu im nie udziela. Natomiast zakaz wywozu i przywozu naraził Polskę na straty. Więcej niż połowę polskiego eksportu do Włoch stanowi węgiel. Eksport ten opiera się na dostawach kompensacyjnych tak samo, jak budujący się w stoczni włoskiej statek motorowy „Batory”. Tak samo na handlu kompensacyjnym opiera się wywóz bydła i produktów hodowlanych. Nie mniej krepującym jest dla Polski zakaz importu z Włoch, który składa się ze środ-

ków żywności, owoców, a przede wszystkim z tytoniu, który dostarczany jest Polsce w ramach umowy pożyczkowej z 1924 roku. Ponieważ Polska uchyla się od dalszego przyjmowania dostaw tytoniu, wylania się zagadnienie, czy Polska zerwała umowę, czy nie.

W ten sposób staje się zrozumiałym, że Polska powitała paryski plan Hoara i Laval'a jako pierwszy znak wyzwolenia i że uwspak Hoara skonstruował ją. Ze powołanie Edena do Rządu przyjęła obliczem, na którym jednocześnie malował się głęboki strach z obowiązkiem zadowoleniem. Eden, mówi się obecnie w Warszawie, to jest program. A jaki to program — to wiemy z pierwszych dni kwietniowych zamkniętego roku.

Tyle „Berliner Tageblatt”...

Dwie miarki p. Starosty Praw robotników nie uznaje

Na terenie młyna w Krasnymstawie, którego właścicielami są: Turkieltaub Natan, Ajzensztajn Joel, Ajzensztajn Jankiel, wybuchł w dn. 8 bm. strajk „polski”, który rozgniewał wyżej wymienionych właścicieli do tego stopnia, iż powybijali oni szyby w swoim własnym młynie, a jeden z nich strzelał do robotników, wzywając jednocześnie policji. Robotników usunęto z terenu pracy, a pan Starosta zamiast zająć bezstronne stanowisko — zwymyślał ich.

Zapytujemy p. Starostę, czemu nie interwenjował, gdy robotnicy zmuszeni byli pracować po 18 a nawet 24 godziny na dobę za płace, nie przekraczające 2 zł. dziennie.

Zaznaczyć należy, że robotnicy

przed rozpoczęciem strajku zwrócili się do pracodawców, w myśl wskazania Inspekcji Pracy, o nawiązanie rokowań celem zawarcia umowy zbiorowej, w odpowiedzi na to właściciele zareagowali wyrzuceniem 12 robotników na bruk, przyjmując na ich miejsce nowych.

Robotnicy zwrócili się wówczas do Starostwa, gdzie odbyła się dwustronna konferencja, która nie doprowadziła do pozytywnych wyników.

Doprawdy, czas najwyższy, by czynniki miarodajne wyciągnęły odpowiednie konsekwencje w stosunku do urzędników, stosujących podwójną miarkę: jedną wobec robotników, drugą wobec właścicieli.

Tragiczne wypadki przy pracy

OFIARA BEZROBOCIA.

W Wojkowicach Komornych (G. Śląsk) wydarzył się tragiczny wypadek, którego ofiarą padł bezrobotny Stanisław Kowal, zam. w Strzyżowicach. Pracował on w prowizorycznie urządzonej bładzyszybie, który w pewnej chwili zawalił się, grzebiąc nieszczęśliwego.

Wypadek zauważyli koledzy Kowala, spiesząc mu z pomocą, jednak dopiero po kilku godzinach zdołali dotrzeć do zaspanego, który poniósł śmierć z uduszenia.

ŚMIERTELNY WYPADEK W HUCIE.

W hucie „Pokój” w Nowym Bytomiu (G. Śląsk) wydarzył się śmiertelny wypadek, któremu uległ Walenty Malczyk z Chorzowa. Malczyk był zatrudniony przy wybieraniu starego żelaza z wagonów przy pomocy dźwigów. W pewnej chwili urwał się kawał że-

laza od magnetu dźwiga, uderzając Malczyka tak nieszczęśliwie w głowę, że poniósł on śmierć na miejscu.

WYPADKI NA KOPALNIACH.

Na kopalni św. Barbary (Górny Śląsk) wydarzył się ciężki wypadek, któremu uległ Michałik Rudolf. Naskutek oberwania się węgla, doznał on złamania kręgosłupa. Ciężko rannego przewieziono do szpitala w Chorzowie.

Na kopalni „Wolfgang-Wawel” (Górny Śląsk) na jednym z filarów, naskutek oberwania się węgla, doznał złamania miednicy 30-letni Jan Gnida. W stanie ciężkim przewieziono go do szpitala w Chorzowie.

Pokwitowanie

NA ROBNICZE TOW. PRZYJACIÓŁ DZIECI. Zofja Koczorowska w Klembowie — zł. 5.

W „raju” hitlerowskim

bezrobocie w ciągu miesiąca wzrosło o 522.354 osób

Oficjalna liczba bezrobotnych w Niemczech wzrosła w grudniu o 522,354 i wynosi obecnie, jak po-

daje Niemieckie Biuro Informacyjne, 2,506,806 osób. (PAT.).

Oświadczenie prez. Roosevelta

Walka na froncie ekonomicznym trwa

Roosevelt w przemówieniu, transmitowanym przez radio, wygłoszonym na bankiecie z okazji zwycięstwa nad Anglikami w r. 1815, nawiązując do sytuacji obecnej, oświadczył m. in., że nie chciałby omawiać decyzji Sądu Najwyższego w sprawie A. A. A. (pomoc dla farmerów). Roosevelt podkreślił konieczność zaspokojenia praw

przeciętnego człowieka do życia bardziej szczęśliwego. Naczelnym zagadnieniem podczas przyszłych wyborów na prezydenta — mówił Roosevelt — będzie utrzymanie rządów ludowych, przyczem żadne stronnictwo zachowawcze nie zaspokoi pragnień ludności, zwłaszcza zaś młodzieży. Ameryka jest dziś w pokoju z całym światem, walka jednak trwa na froncie ekonomicznym. (PAT.).

Deficyt budżetowy w grudniu

Deficyt budżetowy w grudniu wyniósł 11.851 tys. zł., w porównaniu z 29,1 milj. zł. w listopadzie.

Dochody skarbu wyniosły 177.955 tys. zł., a więc o 17.802 tys. zł. więcej, niż w listopadzie 1935 r. Na wzrost ten złożyły się przede wszystkim nowe podatki od wynagrodzeń.

Wydatki wyniosły 189.800 tys. zł., przyczem na obsługę długów wydano 26,6 milj. zł., w porównaniu z 25,9 milj. zł. w listopadzie r. ub.

CHIŃSKI FLET

SYMFONJA KAMERALNA W PIĄTEK 10.1 O GODZ. 22.40

Ogłosy

Artykuł tow. Z. Żuławskiego p. t.: „Honor munduru”, artykuł, napisany pod wrażeniem tragicznego zajścia w Noc Sylwestrową w Rybniku, wywołaj reakcję ze strony „Gazety Polskiej”.

„Gazeta Polska” zaprodukowała nam przedewszystkiem swoistą „teorię elity”:

„Korpus oficerski stanowi elitę, w której poczucie honoru i etyki przestrzegane jest silniej i dotkliwiej, niż w t. zw. cywilizacji”. „Teoria” ta traci mayską od... dziesiątków lat. Wyznawali ją swego czasu oficerowie gwardji w starej Rosji (nawet w stosunku do „szarych” oficerów liniowych); wyznawali otoczenie cesarza Wilhelma II, który i osobiście miał być symbolem owej „specjalnej” etyki i owego „specjalnego” honoru; sprawdzian praktyczny w listopadzie r. 1918 wypadł, mówiąc nawiasem, dość fatalnie; wyznawali tę „teorię” i cesarsko-królewscy sztabowcy monarchji Habsburgów. Tradycje armji polskiej przedstawiają się pod tym względem zgoła inaczej; byłoby dobrze, gdyby pp. redaktorzy „Gazety Polskiej” zechcieli sobie przeczytać naprawdę ładną książeczkę Ta deusza Hołówni p. t.: „Oficer polski”; znalazłby tam poglądy całkiem pokrewne tym, które wypowiedział ostatnio na naszych szpalach tow. Zygmunt Żuławski, są to poglądy, sięgające wstecz aż do Legionów Dąbrowskiego, związane najściślej z organizacją wewnętrzną I Brygady aż do r. 1916, przez strzeżone bardzo dokładnie przez wielu, wielu oficerów w latach

1919 i 1920. I wtedy dopatrywano się w tych poglądach „złośliwości” pod adresem korpusu oficerskiego; dopatrywali się ich nieliczni Polacy — wychowankowie „korpusu paziów” w Petersburgu.

Uczestnicy naszego ruchu — wszyscy bez wyjątku, nie zmienili swego stanowiska w tych rzeczach. Pp. redaktorzy „Gazety Polskiej” swoje zmienili. Cóż dziwnego! Wszak wogóle dokonali ideowego „salto mortale” we wszelkich dziedzinach.

W końcu — sprawa osobna. Tow. Zygmunt Żuławski poszedł na wojnę, jako „zwykły” szeregowiec; dosłużył się szczytu oficerskiej na polach bitew, na linii, po ranach, — nie w żadnych „urzędach tyłowych”; był na froncie rosyjskim i na froncie włoskim, sto kroć cięższym.

W r. 1920, mimo strzaskanej w wojnie ręki, zgłosił się do wojska polskiego, w którym aż do przekroczenia granicy wieku, pozostawał, jako oficer rezerwy — taki sam, jakim jest dziś naczelny redaktor „Gazety Polskiej”.

W licznych armjach istnieje obyczaj — traktowania „zgóry” oficerów intendenty, II-go Oddziału i t. p. przez oficerów liniowych. Ale pp. redaktorzy „Gazety Polskiej” odwracają niejako sytuację; usiłują traktować „zgóry” właśnie OFICERÓW FRONTOWYCH wielkiej wojny... Jest to niezwykła bzdura bądź... inowacja... zresztą, jako chwyt polemiczny, bezskuteczna.

S. K.

Konferencja w sprawie Izb Pracy

We wtorek odbyła się w Min. Opieki Społecznej konferencja opiniotwórcza, poświęcona dyskusji nad istniejącym projektem ustawy o Izbach Pracy.

Konferencję przewodniczył wice-minister Jastrzębski, zastępujący chorego p. ministra Jaszczółta; projekt ustawy referował główny inspektor pracy, p. Klott.

W konferencji wzięli również udział: tow. J. Kwapiński, przewodniczący Komisji Centralnej Zw. Zaw.; tow. Br. Ziemięcki, p. Kościński, p. Moraczewski, kilku b. ministrów pracy i inni.

Dyskusja trwała około trzech godzin.

Konferencja dała jeden pozytywny wynik, a mianowicie, że wszyscy byli ministrowie pracy, oraz wielu innych uczestników konferencji, wypowiedziało się za tezę, wysuniętą przez tow. Kwapińskiego, że związki zawodowe muszą pozostać organami walki klasowej, a nie mogą być zależne w żadnym stopniu od Izby Pracy.

Większość przemawiających opowiedziała się także za drugą tezą naszych tow. tow. — Kwapińskiego i Ziemięckiego, aby zamiast pięciu „Izb Pracy”, lub więcej, była jedna „Izba”. Również znaczna część przemawiających wypowiedziała się za trzecią tezę naszych towarzyszy, że do „Izby” mają być wybierani delegaci na podstawie

Zaćmienie księżycy

I obserwacje astronomiczne

Patron „kawalerów księżycy”, wólczyga nocny po szlakach niebieskich, niemy świadek nocnego życia ziemi — księżyc spłatał onegdaj figla tym wszystkim, którzy chcieli go widzieć w stanie zaćmionym. Otulił się gazową zasłoną z mgieł i chmur i nie chciał się nikomu w takim stanie pokazać. Ażeby do reszty zniechęcić amatorów oglądania go w zaćmionym stanie, za jego widocznie sprawą dnia 8-go przed godz. 6 wieczór zaczął mżyć deszczyk, który spłoszył ciekawych i chętnych wglądania w nieswoje sprawy.

Nie zrażając się takim stanowiskiem naszego satelity warszawskie obserwatorium astronomiczne wydelegowało astronoma, dr. Gadowskiego, który wraz z kpt. Burzyńskim, wznosił się ponad chmury i poczynił potrzebne obserwacje.

Obszernie o tych obserwacjach dajemy na str. 1-cj.

powozecznych i proporcjonalnych wyborów.

P. wicemin. Jastrzębski, zamykając konferencję, oświadczył, że dała ona dużo ciekawego materiału, z którym Min. Opieki Społecznej musi się zapoznać i przystosować go do własnego projektu. Stąd wniosek — oświadczył p. Jastrzębski — że sprawa ta nie może być pośpiesznie załatwiana, ale trzeba przepracować gruntownie wszystkie materiały i możliwe, że po przepracowaniu ich, Min. Opieki Społecznej zaprosi jeszcze raz obecnych na konferencję, aby im przedstawił wyniki swoich prac. Również możliwe, że — w myśl wniosku tow. Kwapińskiego — gotowy projekt zostanie przesłany dla wydania opinii centralom związków zawodowych.

W sprawie P.A.T.

Przed paroma dniami zamieściliśmy artykuł, zawierający dość surową krytykę sposobu podawania niektórych informacji przez Polską Agencję Telegraficzną. Musimy jednak stwierdzić — po dokładniejszym sprawdzeniu rzeczy, — że nie wszystkie przykłady, przytoczone w owym artykule, są słuszne; o konferencji premierów państw skandynawskich P. A. T. podawał relacje szczegółowe; o wniosku p. Doumange w parlamencie francuskim P. A. T. podał wzmiankę dosłownie dwuwierszową; wyolbrzymiły to głupstwo dopiero redakcje niektórych pism z własnej inicjatywy.

Stwierdzamy to lojalnie. Będziemy zapewne nieraz jeszcze krytykowali takie, czy inne błędy albo braki w polityce informacyjnej P. A. T., ale chcemy zawsze krytykować sprawiedliwie.

Należy stosować przepisy prawa

W obronie naszego zdrowia i życia staje nie tylko wiedza, ale i prawo. Prawo zakazuje w interesie zdrowia publicznego używania przy opakowaniu artykułów żywnościowych papieru używanego, brudnego, zmiętego. Prawo broni nas przed chorobą. Prawo nakłada na sprzedawców obowiązek stosowania się do przepisów, wydanych w celu ochrony zdrowia szerokich warstw ludności.

Powinniśmy ułatwić prawodawcy jego pracę i domagać się stosowania ściśle przepisów ustawy w opakowaniu artykułów żywnościowych. Postępując tak, przyczyniamy się nie tylko do poszanowania istniejących praw, ale i do uzdrowienia obyczajów w handlu żywnością. (X.)

W Anglii Strajk górników nieunikniony

Sytuacja w zatargu o płace w angielskim przemyśle węglowym oceniana jest w Londynie bardzo pesymistycznie. Nikt nie ma wątpliwości co do tego, że górnicy odrzuca propozycję niedostatecznych podwyżek, które okazały się istotnie niespodziewanie niskie. Biorąc pod uwagę proponowane w poszczególnych okręgach podwyżki, rezultaty wyglądałyby wedle obliczeń Federacji Górników następująco: 1 szyling nadwyżki dziennie dla 230 tysięcy górników, 9 pensów dziennie dla 220 tysięcy górników, 6 pensów dla 145 tysięcy górników i 5 pensów lub nawet mniej dla 146 tysięcy górników. Żądania górników tymczasem wynoszą 2 szylingi nadwyżki dziennie bez różnicy okręgu.

Zyski wojenne Morgana

Sensacyjne wyniki Komisji śledczej senatu amerykańskiego

Na wczorajszym posiedzeniu specjalnej komisji śledczej senatu amerykańskiego w sprawie zysków wojennych, złożono zeznania, stwierdzające, że Morgan sprzedał jakoby w czasie wielkiej wojny za 363 miliony dolarów różny towarów, sprzętu wojennego, lekarstw, środków wybuchowych i t. d. Odczytano m. in. depesze Morgana z dnia 16 stycznia 1916 r. do

W tych warunkach porozumienia wydaje się niemożliwe.

Po odrzuceniu dziś propozycji właścicieli kopalń Egzekutywa Federacji Górników zażąda prawdopodobnie widzenia się z premierem Baldwinem. Od ewentualnej rozmowy z premierem będzie bardzo dużo zależało. Gdyby i ona dała rezultat negatywny, strajk w górnictwie wydaje się nieunikniony. W każdym razie wyjaśnienie sytuacji w jedną lub drugą stronę nastąpić musi przed upływem bieżącego tygodnia, albowiem ta część górników, która pracuje na podstawie umów 2-tygodniowych, musi wykonać pracę w nadchodzący poniedziałek, o ile ma przystąpić do strajku w przewidzianym w uchwałe strajkowej terminie. (PAT.)

Na granicy Mandżurji i ZSSR.

dochodzi codziennie do starć i zająć

Prasa japońska zamieszcza następującą wiadomość korespondenta agencji Domei w Czang - Czang: 6 kawalerzystów sowieckich wkroczyło 28 grudnia ub. r. na terytorjum Mandżukio i według oficjalnego komunikatu armji kwan-tuskiej z dnia 6 b. m. uprowadziło na terytorjum sowieckie 26 (?) obywateli mandżurskich oraz 6 koni.

W związku z powyższą wiadomością agencja TASS oświadcza: wiadomość sztabu głównego armji kwan-tuskiej zawiera — co niejednokrotnie się zdarzało — fałszywe i świadomie przekrócone dane. Dochodzenie przeprowadzone w dniu 28 grudnia ub. r. ustaliło, że 28 drwali mandżurskich, ścinających drzewa dla garnizonu japońskiego, przekroczyło granicę na po-

łudnio - zachód od miejscowości Turji Rog i począł ścinać drzewa na terytorjum sowieckim w odległości 1 i pół km. od granicy. Drwale ci, zanim zostali wykryci i aresztowani przez sowieckie oddziały straży pogranicznej, zdążyli ścinać znaczną ilość drzewa sowieckiego. Aresztowani zostali przyprawieni na posterunek graniczny na badanie. Według dodatkowych informacji, otrzymanych przez agencję TASS, 4 b. m. do rejonu, gdzie odbywało się ścinanie drzewa, przybył oddział armji japońskiej - mandżurskiej, złożony z 15 żołnierzy, zapuszczając się na 300 m. w głąb terytorjum sowieckiego. Oddział ten, zauważwszy w oddali oddział sowieckiej straży pogranicznej, powrócił natychmiast na terytorjum mandżurskie. (PAT)

Kryminalno-groteskowa historia Wartość zeznań niektórych świadków

W jednym z miast środkowych Niemiec rozegrała się przed paroma dniami kryminalna, ale nie pozbawiona komizmu historia, która jednocześnie dowodzi, jak bardzo rzadko można polegać na zeznaniach naocznych świadków, którzy „na własne oczy widzieli”.

Późnym wieczorem do pewnej gospody zaszedł gość, który, odstawwszy rower do ostatniego pokoju, sam zasiadł do kolacji. Tym czasem jeden z członków rodziny, w obawie by rower nie został skradziony, zamknął go na klucz w kołnierze, klucz zabrał do kieszeni i, zapomniawszy o wszystkim, poszedł na miasto.

Nadaremnie gość po zjedzeniu kolacji szukał roweru. Maszyny nie było. Udał się na policję i złożył meldunek, poczem wrócił do gospody i zaczął uważnie obserwować gości.

Po pewnym czasie, rozglądając się po lokalu, zauważył do komórki i przez szczelinę zauważył swój rower. Gospodarz wydał mu rower a gość zadwołony z odnalezioną zgubą, wsiadł na rower i wyruszył w drogę.

I tu dopiero zaczęły się dla niego perypetje. U granicy miasta za trzymali go dwaj policjanci i pomimo sprzeciwu odprowadzili go do aresztu.

Podczas przesłuchania w obecności obu policjantów, aresztowanego — jak opiewa protokół — zaczął „wikłać się w zeznaniach”.

Sprawdzono gości, którzy byli w gospodzie jednocześnie z aresztowanymi i wszyscy jednomyślnie zeznali, że rowerzysta zachowywał się bardzo podejrzanie. Niektórzy nawet oświadczyli, że od pierwszego wejścia poznali, że nosi się on ze złemi zamiarami. Inni stwierdzili, że ma w twarzy wyraźne cechy przestępcy.

Biedny cyklista 72 godziny spędził w zamknięciu, zanim policja przekazała się, iż jest on właścicielem skradzionego roweru.

Wzór socjalistki

Na jednym z przedmioty Wiedni policja przed paroma tygodniami aresztowała całą rodzinę robotniczą, mianowicie, ojca, matkę, syna i zięcia. W domu Horwatów — takie jest nazwisko rodziny — został tylko mały chłopiec oraz dwie córki.

Gdy rodzina była w więzieniu zmarł drugi syn, niezamieszkały razem z rodziną, niewiedzą, którego matka stale pielęgnowała. Zdaniem lekarzy śmierć nastąpiła wskutek braku opieki matki. Pogrzeb zmarłego odbył się przed samymi świątami. Matce po zwolnieniu z więzienia w asyście dwóch agentów policyjnych. Matka przez cały czas pogrzebu zachowywała się dzielnie, a gdy trumna opuszczono do grobu, zawołała „Freiheit! Freundschaft!” (Wolność! Przyjaźń!).

DEPESZE

Zmiany w Rządzie Czechosłowacji

żywioty antydemokratyczne nie mogą obejmować teki obrony państwa

„Robotnicze Nowiny” zapowiadają, że w niedługim czasie dojdzie do pertraktacji stronniactw koalicyjnych w sprawie zmian na stanowiskach niektórych ministrów. Chodzi głównie o to, aby agrarjusze zrezygnowali w interesie państwa z ministerjów Spraw Wewnętrznych i Wojny, które stały się

ich monopolem. Jest to, zdaniem pisma — stan bardzo niebezpieczny dla państwa, jeśli się uwzględni fakt, że w łonie stronniactwa agrarnego coraz wyraźniej zaznaczają się tendencje antydemokratyczne, wyrażające się w dążeniach do wprowadzenia dyktatury.

Sprawa Hauptmanna

W sobotę definitywna decyzja Trybunału

Hauptmann zwrócił się z prośbą do sądu, ażeby pozwolono mu stanąć w sobotę przed trybunałem, który ma rozpatrzyć jego prośbę o ulaskawienie, gdyż pragnie on osobiście odpowiedzieć na pytania trybunału. Przypuszczają, że gubernator stanu New Jersey wie o pewnych dokumentach, dotyczących sprawy Hauptmanna, które mają przybyć z Niemiec do Nowego Yorku na okręcie „Europa” w przyszłym tygodniu. Dokumenty te

jakoby zawierają dowód, że zmarły Izidor Fisch, przyjaciel Hauptmanna, dał mu do przechowania banknoty, pochodzące z okupu, znalezione w posiadaniu Hauptmanna. (PAT.)

Wyczyn prawie sportowy

Ubiegłej nocy 20 uzbrojonych i zamaskowanych mężczyzn wtargnęło do gmachu, w którym mieści się rozgłośnia radiowa w Limie (Peru), gdzie po obezwładnieniu całego personelu wygłaszali do mikrofonu przemówienia antyrządowe, poczem zbiegli. Policja wszczęła śledztwo, lecz nie natrafiła dotychczas na żadne ślady. (PAT.)

Wyczyn prawie sportowy

Plebiscyt w Estonji

Plebiscyt, mający zdecydować o konieczności wprowadzenia zmian do obecnej konstytucji został wyznaczony na 23, 24 i 25 lutego r. b. (PAT.)

Jakie są straty ludzkie Włoch?

Urzędowy komunikat włoski do rządu, że od początku wojny zginęło w Abisynji 390 Włochów. Każdy domyśla się, że to jest kłamstwo i to bardzo niebezpieczne.

By poznać prawdziwą ilość strat włoskich, należy orientować się według sprawozdań Towarzystwa Suezkiego.

Otóż sprawozdania te mówią, że od 25-go czerwca do 25-go grudnia 1935 r. przewieziono w kierunku Erytrei 246.631 żołnierzy i robotników. W przeciwnym zaś kierunku uprzewieziono 35.697 rannych i chorych, czyli 14.5 proc. tamtej cyfry.

Coprawda wojska włoskie wysłało do Afryki jeszcze przed 25 czerwca. Należałoby więc procent rannych i chorych obniżyć do 12.

Z drugiej jednak strony liczba rannych i chorych nie uwzględnia bitew z połowy grudnia, które były najkrwawsze. W liczbie tej niema też najciężej rannych, których zabrakło w etapach na froncie, ani chorych i rannych Askarisów, których „cywilizowani”

faszyści ziewają wogóle nie opatrzą i nie leczą.

Mozna tedy śmiało liczyć rannych i chorych Włochów podać na 50 tysięcy. Liczbę zabitych przyjąć można na 3 do 5 tysięcy.

W kraju klerykalnego faszystu

W dzień wigilijny, jednocześnie ze zwalnianiem amnestjowanych więźniów, policja wiedeńska dokonała 93 rewizji po domach, przy czem prawie połowę osób, u których dokonano rewizji, skazano na grzywny.

Pech Macdonaldów

Niezwykle zabawne są przeżycia Macdonaldów, ojca i syna, którzy, jak wiadomo, przepadli w wyborach do Izby Gmin, których jednak Baldwin chce zatrzymać w gabinecie, chcąc zachować pozory Rządu „narodowego”, ale musi im dać mandaty, których odmówiło im społeczeństwo.

Otóż z temi mandatami jest właśnie coraz trudniej. Młody Macdonald staje do wyboru w okręgu Ross, gdzie rzekł się dla niego mandatu kolega partyjny, t. zw. „narodowy labourysta”. Żeby pozyskać dla siebie wyborców tego okręgu, Malcolm Macdonald rzucił w ką „labourystę” i kandyduje, jako czysty „narodowiec”. Nie wiele mu to jednak pomogło, gdyż konserwatyści okręgu uchwalili nie głosować na Macdonalda i wystawiają własnego kandydata.

Nielepiej powodzi się staremu Ramsayowi Macdonaldowi. Kandyduje on z uniwersytetów szkockich. Ale ma on przeciw sobie coraz silniejszą opozycję spośród wyborców. Konserwatyści wprowadzą popierają go, ale niewiadomo jeszcze, czy oprócz wysuniętej już kontrkandydatury robotniczej, nie przeciwstawi się mu kandydatura niezależna i postawi pod znakiem zapytania wybór Macdonalda.

Taki to smutny los spotkał pana Macdonaldów, żebrzących dziś o mandat w okręgach, gdzie jest najmniej robotników.

Niedziela w Operze

O 12 w pol.
JASEŁKA
Ceny znizone
O 3.30 pop.
ROSE MARIE
O 8 wiecz.
BARON CYGAŃSKI

W OPERZE DZIŚ
BARON CYGAŃSKI
JUTRO DAMA PIKOWA
występ STAN. DRABKA
gościnnie
pierwsz. tenora Opery w Belgradzie
Bilety od 30 gr. do 4.50

Depesze i wiadomości, otrzymane w nocy ze środy na czwartek

Japonia proponuje Anglii ugodę
lecz żąda wzajemnego uznania przewagi w Chinach

W depeszy z Tokio „Times” ogłasza wynurzenia oficjalnych kół japońskich na temat stosunków angielsko-japońskich, z których wynika, że Japonia byłaby gotowa rokować na temat wszystkich aktualnych zagadnień dotyczących jej stosunków z Imperjum Brytyjskim, ale nie zgadza się na omawianie kwestii samych tylko Chin.

Oprócz kwestii Chin, oraz zbrojeń morskich istnieje wiele zagadnień, dotyczących Pacyfiku i Imperjum Brytyjskiego. Są to przede wszystkim zagadnienia gospodarcze, jak prawo wjazdu kupców japońskich na terytorja brytyjskie, ograniczenia ze strony Australii wobec japońskich kupców wełny. Japonia gotowa jest podjąć ogólną dyskusję na temat wszystkich spraw, w których istnieje sprzeczność interesów pomiędzy Anglią oraz Japonią, ale uważa omawianie interesów angielskich i japońskich w Chinach odrębnie od innych zagadnień za bezcelowe.

Wobec powyższej informacji, na

biera oficjalnego znaczenia krążąca w angielskich kołach dyplomatycznych wiadomość, że pomiędzy Japonią i Rządem Czang-Kaj-Szeka doszło do bardzo daleko posuniętego porozumienia.

Japonia czyni Wielkiej Brytanii konkretną ofertę o rokowa-

niach wzajemian za aprobatę faktycznej hegemonii japońskiej w Chinach. Oferta Japonii znana ma być również delegacji amerykańskiej, biorącej udział w konferencji morskiej w Londynie i wywołać miała w kołach amerykańskich pewną konsternację. (PAT)

Cała prowincja Tembien odzyskana
„Mały sezon deszczów” - sprzymierzeńcem Abisyńczyków

Z Dessie donoszą, że według informacji ze strony rządowej wojska abisyńskie zajęły obecnie całą prowincję Tembien.

Oddziały abisyńskie, nacierające na odcinku Makalle nie napotykały na żaden opór, gdyż Włosi wycofali się ze swych pozycji.

W akcjach tych w ręce abisyńczyków wpadł jeden czołg oraz samochód ciężarowy, które ugrzęzły w błocie.

Wszystko wskazuje na to, że nie spodziewanie rychło nastanie okre-

su deszczów całkowicie zaskoczyło Włochów, zmuszając ich do wycofania się z najbardziej eksponowanych pozycji. Przybyli do Dessie jeńcy włoscy w ilości 7-miu oficerów, wziętych przez wojska rasa Ajelu. Jeńcy ci są traktowani bardzo dobrze i między innymi zaopatrzeni zostali w ciepłą odzież.

Tak zwany mały okres deszczowy, który przed kilku dniami, wcześniej aniżeli zwykle rozpoczął się w północnej Abisynii, ogarnął ostatnio także środkowe części kraju. W śródowych godzinach przedpołudniowych nad Addis Abebę spadły ulewne deszcze w połączeniu z oberwaniem się chmur.

Drogi karawanowe stały się całkowicie rozmokłe, a podróżni, przybywający z Dessie, oświadczają, że karawany poruszają się jedynie z największym wysiłkiem.

Mimo wszystko połączenia pomiędzy Dessie i frontem północ-

Porozumienie anglo-francuskie
Pogłoski i wyjaśnienia

Z francuskich kół politycznych wyjaśniają, że rokowania na temat współpracy angielsko-francuskiej na morzu, lądzie i w powietrzu na wypadek niespodziewanego napadu włoskiego na flotę brytyjską zostały całkowicie zakończone, jednak, że mają charakter ogólnikowy i, że ruchy

floty francuskiej nie pozostają w związku z tą sprawą.

Należy zaznaczyć, że prasa angielska stwierdziła, iż zgromadzenie na morzu Śródziemnym lub w pobliżu jego 90 jednostek floty francuskiej pozostawać ma w związku z ewentualnym wprowadzeniem sankcji naftowych.

Również ze sier angielskich twierdzą, że ruchy floty brytyjskiej, a mianowicie przesunięcie ćwiczeń torpedowców z morza Śródziemnego na wody hiszpańskie i portugalskie oraz skierowanie spowrotem do Anglii niektórych okrętów nie pozostają w związku ze sprawami politycznymi.

Cyniczne stanowisko faszystów
w sprawie zbombardowania ambulansu

Liczba ofiar bombardowania ambulansu szwedzkiego Czerwonego Krzyża wzrasta: Jeden z rannych sanitariuszy abisyńskich, przywieziony do Addis Abeby, znajduje się w stanie agonii.

Inny sanitariusz wyraża się z nadzwyczajnym uznaniem o odwadze lekarzy szwedzkich, którzy w czasie bombardowania nie traciли zimnej krwi, a nawet dokonali zdjęć fotograficznych.

Tenże sanitariusz stwierdza, jak i inni świadkowie bombardowania, że obóz Czerwonego Krzyża

znajdował się w odległości co najmniej 3 km. od obozu rasa Desty. (PAT)

Przybył do Harraru w Dżidżigi książę Izmael-Dand, szef Czerwonego Krzyża Egipskiego. Wyraża się z oburzeniem o bombardowaniu ambulansu egipskiego w Daggabur w dniu 4 stycznia. Już 30 i 31 grudnia r. z. pięć bomb włoskich spadło w odległości kilku metrów od ambulansu egipskiego znajdującego się na południowo-wschód od Daggabur. Dnia 4 stycznia dwa samoloty zrzuciły na ambulans 10 bomb. Szkody były bardzo znaczne.

Spowodu rozmowy posła szwedzkiego w Rzymie z wiceministrem spraw zagranicznych Suvichem, udzielono wyjaśnień, że Włochy i Szwecja sprawdzają i kontrolują swoje wiadomości o zbombardowaniu ambulansu szwedzkiego. Nie czekając jednak na materiały, Rząd faszystowski oświadcza, że nie zgadza się z szwedzką tezą przedstawioną mu przez posła Sjoborga. (PAT)

Prasa zagraniczna donosi, że aeroplany, z których zbombardowano szwedzki ambulans Czerwonego Krzyża w Abisynii, obsługiwane były przez benzynę zagraniczną.

W ten sposób państwa, stosujące tylko częściowe sankcje przeciw Włochom, są współwinnymi barbarzyństwa faszystowskiego. Prasa domaga się przyspieszenia sankcji naftowych.

Zaostrzenie w Chinach Północnych
Żądania Japończyków

Do generała Sung-Czen-Juana, preza nowej Rady Politycznej prowincji Hopei i Czahar, władze japońskie zwróciły się z żądaniem przeproszenia za ostatnie zajęcia antyjapońskie, aresztowania 50 żołnierzy pod zarzutem ograbienia sklepu japońskiego w Taku, usunięcia kilku urzędników, a m. in.

dowódcy wojsk i szefa bezpieczeństwa w Taku.

Poza tym konsul generalny japoński zażądał wypłaty odszkodowania dla kupca japońskiego i przewartowania akcji antyjapońskiej wojsk generała Sung-Czen-Juana i rekojmii na przyszłość. (PAT)

Wzburzenie młodzieży egipskiej

Wrzenie wśród młodzieży egipskiej trwa w dalszym ciągu mimo nawoływań zjednoczenia wszystkich stronnictw politycznych.

Młodzież zarzuca starszemu po kolei, a zwłaszcza gabinetowi Taufika Nassima, zbytnią uległość wobec Anglików.

Pomimo przywrócenia ustroju konstytucyjnego nie ogłoszono amnestii dla skazanych za ostatnie demonstracje i nie cofnięto

ograniczeń prasowych, co dzienniaki tłumaczą właśnie sprzeciwem ze strony władz angielskich.

Stan wewnętrzny w Egipcie o tyle może być uważany za groźny, że, jak się okazało, ani stronnictwo Waft, ani żadne inne nie ma decydującego wpływu na młodzież, która prowadzi własną politykę, zresztą nie ujętą w żadne formy programowe. (PAT)

Strajk robotników
przy budowie kolejki na Kasprowy

Donoszą nam telefonem z Zakopanego:

Wybuchł strajk robotników, zatrudnionych przy budowie kolejki linowej na Kasprowy.

Robotnicy żądają aby ich zwozono na miejsce pracy (obecnie jadą na własny koszt wysoko w

góry), by im zapłacono za niedzielne godziny pracy, by im przestano strącać na różne cele (dobrowolne składki) i t. d.

O tej sprawie napiszemy obszerniej.

Pobożne życzenia zwolenników Laval'a

Francuskie koła polityczne z dużym zainteresowaniem śledzą rozwój sytuacji wewnętrznej, a w szczególności zachowanie się Partii Radykalnej.

Na podstawie pewnego artykułu „Ere Nouvelle” zwolennicy Laval'a szerzą pogłoski, iż ministrowie radcykali, a w szczególności min. Herriot, nie wywołają rozpadnięcia się Rządu przez podanie się do dymisji.

„Ordre” zwraca uwagę, że przez świadczenie to potwierdza stano-

wisko „lewicy demokratycznej” Senatu (radykałowie), która jakoby kilkakrotnie dawała wyraz swemu pragnieniu uniknięcia przesilenia rządowego. Gdyby jednak Herriot podał się do dymisji, spowodowałoby to oczywiście, ustąpienie Laval'a.

Pomimo tej optymistycznej opinii czy też pobożnych życzeń wydaje się jednak, iż wobec nastrojów panujących wśród radykałów, sytuacja Laval'a nie jest optymistyczna.

Zatarg w górnictwie angielskiem.

Przedstawiciele przedsiębiorców złożyli górnikom propozycję podwyżki płac w różnej skali, zależnie od miejscowości.

Delegaci górników przedstawiają te propozycje Komitetowi Wykonawczemu.

Górnicy udzielą odpowiedzi na propozycję przedsiębiorców, które

przewiduje podwyżkę płac od 6 pensów do 1 szylinga dziennie, podczas gdy górnicy domagają się ogólnej podwyżki o 2 szylingi dziennie.

Minister Kopalń zajął stanowisko negatywne wobec propozycji udzielonej przez Rząd subwencji na podwyżkę płac. (PAT)

OSTATNIE DEPESE I WIADOMOŚCI NA STR. 1, 2

Wiadomości

Sportowe

Sensacje dnia

P. Z. P. N. WYPOWIADA SIĘ ZA ZAOSTRZENIEM „KARENCJI” DLA GRACZY. Na ostatnim posiedzeniu zarządu PZPN zastanawiano się nad ostateczną redakcją wniosków zarządu PZPN na walne zgromadzenie 22-23 lutego, zaprojektowanych w głównych zarysach przed tygodniem. Obecnie wprowadzono kilka tylko uzupełnień, z których najważniejszym jest pewne zastrzeżenie t. zw. „karencji” czyli zakazu zmiany barw klubowych, a mianowicie zarząd PZPN proponuje, by gracz zatwierdzony dla innego klubu nie mógł przez rok grać ani w mistrzostwie ani w zawodach o puchar. Nadto przy przejściu gracza z klubu do klubu zamiast zgody obu klubów i obu okręgów zainteresowanych, zarząd PZPN wymagać będzie jedynie opinii tych klubów i okręgów, a ostateczna decyzja należeć będzie do zarządu PZPN-u. Zarząd PZPN opowiedział się także za nowym systemem rozgrywek tak w Lidze jak i w okręgach, a mianowicie z pierwszą rundą na jesieni, a drugą na wiosnę, zaś jeśli chodzi o wiosnę r. 1936 to urządzone będą zawody o puchar, najpierw w okręgach, a potem w konkurencji międzyokręgowej przy udziale 32 najlepszych klubów, wyeliminowanych według specjalnego rozdziałnika z okręgów. Kluby, które odpadną w pierwszych trzech rundach w okręgach, grać będą o puchar okręgowy. Rozgrywki o puchar byłyby obowiązujące dla klubów ligowych, okręgowych i klasy A, zaś nieobowiązujące dla klubów klas B i C.

Boks

POLSKI BOKSER, KTÓRY OPARŁ SIĘ LOUISOWI. Wśród polskich bokserów zawodowych w Ameryce wybiła się ostatnio coraz bardziej Adolf Wiater. W ciągu swej krótkiej kariery rozegrał on 23 spotkania, odnosząc aż 20 zwycięstw. Sensacją jest niewątpliwie, że Wiater walczył m. in. w końcu 1934 roku ze słynnym obecnie murzynem Louisem, przegrywając z nim jedynie na punkty i to po 10-cio rundowej walce.

P.Z.B. NIE POWZDŁI NA TERORYZOWANIE SĘDZIÓW. W związku z wystąpieniem zawodników I. K. P. Łódź przeciwko sędziemu p. Moskalowi oraz zachowaniem się tychże zawodników na zawodach w dniu 22 grudnia ub. r. w Warszawie, Polski Zw. Bokserski uchwalił ukarać zawodników I.K.P.: Chmielewskiego, Bartniaka, Popielatego, Woźniakiewicza, Banasiaka i Spodenkiewicza 6-tygodniową dyskwalifikacją z zawieszaniem kary na 3 miesiące. Ponadto uchwalaono ukarać zawodnika Chmielewskiego naganą z zagrożeniem skreślenia z drużyny olimpijskiej w razie jakiegokolwiek dalszego przewinienia.

W razie stwierdzenia rzeczywistych przewinień sędziów Zarząd P.Z.B. nie omisszka wyciągnąć najdalej idących konsekwencji w stosunku do sędziów, musi jednakże stanąć w obronie ich czci w wypadkach gołosłownych zarzutów stronnictwo, wypowiedzianych niejednokrotnie przez ciwko jednomysłnym orzeczeniem sędziów, traktujących swe obowiązki sumiennie i poważnie.

W każdym razie przeciwko aktom demonstracyjnej lub teroru zawodników wobec orzeczeń sędziów P. Z. B. wystąpi w przyszłości z całą bezwzględnością.

Piłka nożna

SENSACYJNE WNIOSKI POGONI. Na walne zgromadzenie Ligi, które odbędzie się w Warszawie w dn. 18 i 19 stycznia, Pogoń lwowska przedstawi walnemu zgromadzeniu cały szereg sensacyjnych wniosków. Najbardziej atrakcyjny wniosek przedstawiony przez Pogoń odnosi się do Cracovii. Pogoń zamierza bowiem prefinansować wniosek, domagający się zatrzymania Cracovii w Lidze, ze względu na jej wielkie zasługi, położone koło rozwoju piłkarstwa „białego”. Gdyby wniosek ten nie uzyskał większości, wówczas Pogoń domagać się będzie dopuszczenia Cracovii bezpośrednio do rozgrywek fińskiej w miejsce do Ligi państwowej, względnie przyznania jej równej ilości punktów z mistrzem jesiennym okręgu krakowskiego w klasie A.

LKS PRZECIWI KARENCJI I AUTONOMIJI SĘDZIÓW. LKS zgłasza na walne zgromadzenie Ligi Piłkarskiej trzy wnioski natury administracyjnej. LKS pozatem będzie głosował za zniesieniem karencji, a przeciwko autonomii sędziów.

Kraj
długowiecznych ludzi

Według ogłoszonych niedawno statystycznych danych z ostatniego spisu ludności Jugosławia liczy 15 milionów mieszkańców. Zastanawiającą jest w tym kraju wielka liczba długowiecznych. Ponad 4000 ludzi osiągnęło 100 lat życia. Starców liczących ponad 120 lat posiada Jugosławia 62. (ATE).

AGNIESZKA SMEDLEY Z cyklu „MIGAWKI CHIŃSKIE”

Żołnierze

Z upoważnienia autorki przełożyła B. Kopelówna

Noszą takie same mundury, dostają taki sam żołd; jedzą taką samą żywność i żyją tak samo. Każda formacja bojowa ich armii ma swój własny bank. Żołnierze umieszczają swoje pieniądze w banku i nawet dostają za to procent. Żołnierze wiedzą o funduszach akurat tyle, co oficerowie. Może to właśnie jest przyczyną, dlaczego mówiono nam, że są to bandyci. Byłem głupcem, że nie przeszedłem do nich, jak niektórzy z naszych ludzi.

Nasza 19 Armia Polowa nauczyła się od „czerwonych”, jak ma się bić z Japończykami. Dlatego mogliśmy tutaj, w Szanghaju, bić się tak dobrze. „Czerwoni” mają najlepszą armię w Chinach. Jeden z naszych wart jest jednego Japończyka, ale stu Japończyków nie dorówna... jednemu „czerwonemu”. To są dzicy ludzie i nie boją się umierać... Wszyscy w Kiangsi, z wyjątkiem bogaczy, pomagają „czerwonym”. Armia nasza miała aeroplany i stacje telegrafu bez drutu, ale czy pani myśli, że mogli znaleźć „czerwonych”? Ho, ho! Cała dywizja „czerwonych” mogłaby przejść przez południowe Kiangsi, a my nie wiedzielibyśmy o tem nic, ale gdy któryś z nas odszedł dziesięć kroków od wsi — czerwoni dowiadawali się zaraz.

Wszyscy szpiegują dla nich. Kobiety ich przychodzą do naszych obozów; płaczą i mówią, że zbiegły. Przychodzą poto, aby szpiegować i agitować wśród nas. Oficerowie nasi przytrzymali trzy takie kobiety i dowiedzieli się, że były one pielęgniarkami w Czerwonej Armii. Były to bardzo młode dziewczęta, mające około piętnastu czy szesnastu lat. Sprowadziliśmy z sobą te trzy do Szanghaju. Oficerowie nasi zatrzymali je w swoich kwatery... po co? Ho, ho! Oni potrzebują kobiet, czy nie? Jeżeli pani chce, może pani udać się do Czenju i zobaczyć te dziewczęta.

Nietylko mężczyźni i kobiety szpiegują nas w „czerwonych” okręgach — robią to nawet małe dzieci. Pewnego dnia, gdy braliśmy ryż we wsi za miastem Hingkwu, chłopiec niespełna dziesięcioletni, podbiegł nagle do nas, mówiąc śmiało łagodnym głosem: — Dajcie nam maseczkę ryżu, bracia z białych wojsk. Nie jedliśmy od trzech dni, gdyż domy nasze zostały przez was spalone. Tatusz mój i mama uciekli... nie wiem dokąd.

Ale oficerowie nasi wykryli, że ten mały chłopiec był szpiegiem — i zabił go. Jaki to był mądry i piękny chłopiec! Nie bał się nawet, gdy go zabijali. Kiedy go zobaczyłem, pomyślałem o swoich dwóch synach... jeden ma czternaście, a drugi jedenaście lat. Ale są głupi — i cóż teraz mogliby zrobić dla mnie? Ha!

Oficerowie nasi kazali nam... równać z ziemią wszystko na terytorjach sowieckich. Spaliliśmy więc wszystko w obrębie trzystu li od Hingkwu. Wówczas kazali nam zabijać każdego, kogo tylko spotkamy we wsi. Powiedzieli, że to rozkaz najwyższego dowództwa. Robiliśmy tak. Zabieraliśmy wszystkie świnie i kury i owce i krowy, które zostawiali chłopcy; zabijaliśmy je i zjadali. Zbieraliśmy ich ryż i zjadaliśmy go. Cała ludność znenawidziła nas. Gdy nadchodziliśmy, zabierali z sobą wszystko, co mogli, i cofali się razem z „czerwonymi”. Nikt nam nie chciał pomóc. Nie daliśmy nam nawet wody do picia; przed odejściem zatruli niektóre studnie i rzeki. Mielśmy lepsze, niż oni, armaty i aeroplany; mieliśmy nawet gaz trujący, ale mimo to baliśmy się ich. Baliśmy się ich, idąc przez góry. Ścieżki są tam tylko na trzy stopy szerokie — i przez kilka dni nie-

raz nie widać po drodze żywej duszy.

Istniał przepis, że marsz odbywać było można w liczbie najmniej czterech kompanii. Dwie kompanie kroczyły jako straż przednia, dwie pozostałe — szły w tyle. Jeżeli posuwaliśmy się małymi, rozproszonymi jednostkami, chłopcy nieoczekiwanie osaczali nas i rozbrajali. Nawet gdyśmy szli w dużych formacjach, „czerwoni” wylaniali się czasem z cichych gór; spadali na nas jak potop i cięli na strzępy nasze wojska.

Cenią oni swoje karabiny bardziej, niż życie, to też w pierwszych szeregach szli chłopcy z motykami, siekierami, włóczniami i tylko paru z karabinami; — potem żołnierze z większą ilością karabinów; — a w końcu dopiero żołnierze, z których każdy uzbrojony był w karabin i pistolet. Wówczas, gdy ci ostatni dochodzili do nas, byliśmy już zmęczeni walką; uzbrojeni żołnierze mogli zabrać nam nasze karabiny, amunicję i karabiny maszynowe a my musieliśmy albo cofnąć się, albo dać się wziąć do niewoli. Nie wzięliśmy nigdy ich karabinów, ale oni zabrali naszych dużo. To też mają ironiczne określenie dla wojsk rządowych. „Oto idą nasi dostarcyciele środków transportu i amunicji” — tak mówili o nas.

Wszyscy w Kiangsi umieją się bić. Mają tam bardzo dobrą organizację. Mają tak dobrą organizację, że chociaż zajmowaliśmy Hingkwu przez szereg miesięcy — oni mimo to potajemnie sprawowali kontrolę nad rządami w mieście. Zawsze baliśmy się ich. Każdy, kto przychodził lub wychodził z miasta, musiał być poddany badaniu i otrzymać specjalne zaświadczenie. Zabiliśmy wielu z nich, ale „czerwoni” ciągle wiedzieli o wszystkim, cośmy robili — i ciągle rządząli miastem. Każdy chłop, który przybywał z jarnymi, był „czerwonym” — i wszyscy w mieście, z wyjątkiem bogaczy, opowiadali mu dokładnie, co robimy i ile mamy karabinów i nabojów. (D. c. n.)

30 gr. dziennie za 10 godzin pracy

Stosunki w fabryce Ardal w Lidzie

W Lidzie, w kresach, jest fabryka wyrobów gumowych pod nazwą „Ardal”, w której pracuje 800 robotników. Stosunki, panujące w tej fabryce, podobne są do stosunków katorżniczych.

Dość powiedzieć, że robotnicy, przyjęte do pracy, otrzymują za 10-12, a nawet więcej godzin pracy, 30 gr. dziennie. Po dwóch tygodniach otrzymują za tę samą pracę 50 gr. dziennie, a dopiero po 5-8 tygodniach 80 gr. dziennie.

8-mio godzinny dzień pracy istnieje na papierze, na regulaminie fabrycznym, podpisanym przez Inspektora Pracy w Lidzie, faktycznie zaś robotnicy pracują po 10-16 godzin dziennie. Jeśli znajdzie się robotnik odważny, który nie chce pracować dłużej, niż 8 godzin, to natychmiast zostaje z pracy wydalony.

Rzemieślnik wykwalifikowany, ślusarz, otrzymuje wynagrodzenie, w wysokości od 20 do 38 gr. (najwyżej); szczęśliwców, otrzymujących po 38 gr. za godzinę, jest na 800 robotników tylko kilku. Kobieta, pracująca akordowo, przy takim czasie pracy, jaki podaliśmy, zarobić może najwyżej 1 zł. 30 gr. dziennie. Robotnik wykwalifikowany, pracujący na akord, zarobi najwyżej 3 zł. dziennie; takich szczęśliwców też jest tylko kilku. Reszta zaś robotników otrzymuje groszowe zarobki.

Warunki pracy są straszne; omdlewanie przy pracy jest na porządku dziennym. Obchodzenie się administracji fabrycznej z robotnikami—niżej krytyki. P. inż. Gurwicz, majster Fuks, odzywają się do robotnic: „idjotka”, „cham” i t. p. Patrują temu p. prezes i

główny udziałowiec, Salomon Gurwicz, przemysłowiec z Warszawy.

Wszystko to dzieje się pod bokiem p. starosty powiatowego w Lidzie, który ma ogromne zmartwienie, że robotnicy, mając dość straszliwego wyzysku i teroru, panującego w fabryce, zorganizowali się w klasowym Związku Chemicznym.

Robotnicy „Ardalu” zorganizowani są w Centralnym Zw. Rob. Przem. Chemicznego w R. P., Oddział nasz nie może wynająć lokalu w Lidzie, gdyż Starostwo Powiatowe, dbając o „zdrowie i ży-

cie robotnika”, nie pozwala na wynajęcie lokalu bez zgody Komisji Budowlanej. (A wiemy o tem, jakie orzeczenie wyda komisja!).

Na zgromadzenie robotników nie można wynająć ani jednej sali w mieście. Po długich staraniach otrzymaliśmy od Klubu sportowego „Makabbi” salę na odbycie zgromadzenia w dniu 5 b. m. Tymczasem w ostatniej chwili p. prezes Makabbi, adwokat Wegner, odmówił sali. Okazało się, że p. adwokat Wagner jest radcą prawnym firmy „Ardal”. Komentarze zbyteczne.

O wypłatę zasiłków robotnikom żwinnikom z Wyszkowa

W Wyszkowie prowadzone są roboty przy wydobywaniu żwiru. Prowadzi je firma „Płoc” od roku 1926. Robotnicy tej firmy byli zawsze ubezpieczeni i otrzymywali zasiłki. W końcu 1934 r. i w początkach 1935 r. robotnicy o zwolnieniu z pracy, złożyli odpowiednie pisma o przyznaniu im zasiłków. Fundusz Bezrobocia odmówił wypłaty, uważając, iż robotnicy, pracujący przy robotach akordowych, nie są robotnikami najemnymi. Robotnicy złożyli od tego odwołanie do władz wojewódzkich.

Również Obwodowy Fundusz Bezrobocia w Warszawie przesłał do władz wojewódzkich dowody celem wydanie orzeczenia, ale do dnia dzisiejszego sprawa ta nie została załatwiona i robotnicy nie otrzymują zasiłki, pomimo, że są ubezpieczeni.

Wczoraj delegacja robotników z

Wyszkowa interwenjowała w tej sprawie w Obwodowym Funduszu Pracy, gdzie oświadczono jej, że dlatego nie otrzymują zasiłki, ani konkretniej odpowiedzi w tej sprawie, ponieważ władze wojewódzkie dotychczas nie zajęły stanowiska.

Sądymy, że władze wojewódzkie nie powinny zwlekać z załatwieniem sprawy, w której chodzi o los 50 ludzi.

Trzeba zaznaczyć, że niektórzy z tych robotników, oraz inni, pracowali w tej firmie ponownie w r. 1935 i również byli ubezpieczeni (składki im potrącano!).

Wszyscy przedsiębiorcy, prowadzący takie same roboty, ubezpieczają swoich robotników — i robotnicy otrzymują zasiłki. Dlaczego w tym wypadku stosuje się inną miarę?

Strajk protestacyjny w Zakładach Żyrardowskich

(Dn. 7 b. m. stanęły wszystkie kłaki Zakładów Żyrardowskich. Robotnicy wysunęli żądanie wyrównania strat, poniesionych w okresie nieprzebiegania przez Zakłady Żyrardowskie cennika bawełnianego i złożyli protest przeciw znęcaniu się administracji nad robotnikami.)

Między innymi zdarzył się w dn. 7 b. m. wypadek następujący:

Jeden z kierowników oddziału kłaki, p. Monczyński, zaczął szarpać robotnika przy warsztacie. Dopiero dzięki przytomności umysłu delegatki, która go odciągnęła od robotnika, nie doszło do poważniejszych incydentów.

Robotnicy byli bardzo wzburzeni i przystąpili do strajku protestacyjnego.

Na Górnym Śląsku

Jedni żyją ponad stan, a drudzy umierają z głodu

Swego czasu pisaliśmy o zakupieniu samochodu marki „Dodge”, a więc zagranicznej firmy, dla burmistrza m. Chorzowa, p. Grzesika. Lüksusowy zagraniczny samochód kroszował z urzędzeniem radja około 26,000 zł. Wydatek pokrył Magistrat m. Chorzowa z pieniędzy, przeznaczonych na zakupnowej sanitarki. Lüksusowe auto zostało niedawno na czosie do Krakowa rozbite, przyczem zabito mordero robotnika, jadącego na rowerze, zaś chorych wozu się starem autem sanitarnem. Pozatem posiada p. Grzesik jeszcze drugie auto, jako marszałek Sejmu Śląskiego.

W tych dniach zaś zakupiło Województwo nowe auto lüksusowe zagranicznej marki „Buick” za kwotę 39,000 zł. Samochód ten jest już w ruchu i posiada również kosztowne urządzenie radjowe z regulacją radja obok pasażera. Wynika stąd, że samochód, przeznaczony jest na dalsze podróże i mającym uprzyjemnić podróż koncertami zagranicznymi. Auto zakupiono oczywiście z pieniędzy pu-

blicznych.

Robotnikom i urzędnikom obniża się zarobki i nakłada się na nich nowe podatki, by wyrównać budżet państwowy. Wobec tak „oszczędnej” gospodarki, jakiej przykładamy, musimy wątpić, czy to kiedykolwiek nastąpi.

Zwycięstwo robotników młyńskich w Płocku

(Koresp. własna).

[Właściciele młyna handlowego w Płocku, chcąc pozbyć się 3 niewygodnych dla siebie robotników, wymówili im pracę na dwa tygodnie.

W odpowiedzi na to robotnicy i robotnice solidarnie stanęli w obronie swych towarzyszy i w ten sposób po 20 godzinach strajku zmusili firmę do cofnięcia wypowiedzenia.]

Niech stanowisko robotników młyńskich Płocka będzie przykładem dla innych robotników, że zwycięstwo leży w świadomości i solidarności.

Kącik radiowy

Dwa koncerty

W piątek dnia 10.1. nadaje Polskie Radio dwa bardzo ciekawe koncerty kameralne: o godz. 18.00 wykona pianista Jerzy Lefeld i wiolonczelista Ta deusz Lifan sonaty mistrzów XVIII wieku, mianowicie J. S. Bacha i Locatelli'ego. Sonaty te utrzymane są w formie dawnych suit. Wieczorem tegoż dnia o godz. 22.20 zostanie w Polskim Radiu poraz pierwszy wykonany utwór, zupełnie nowoczesny „Chifski Plet” — Tocha. Jestto symfonia przeznaczona na zespół kameralny i sole sopranowe.

Audycję tą transmitują wszystkie rozgłośnie polskie z Krakowa. Wykonawcami będą: Kameralny Zespół Instrumentalny Krakowskiego Towarzystwa Muzycznego, H. Zbolska-Ruskowska (sopran) i Franciszek Nierychło (dyrekcja).

Muzeum Zoologiczne

Pożar, jaki niedawno nawiedził Państwowe Muzeum Zoologiczne w Warszawie, zniszczył część benen-dyż zbirów, lecz jednocześnie wzbu-dził żywe zainteresowanie społeczeństwa sprawami Muzeum Zoologicznego. Toteż zacieka wi wszystkich bez-wątpienia w dniu 10 stycznia o godz. 17.00 odczyt Stanisława Jana Adama-czewskiego, który poprowadzi słuchaczy do pracowni entomologicznej i opowie, jak wygląda bogaty świat owadów w naszym Muzeum i jak pracują tam nasi entomologowie.

Opera „La serva Padrona”

Opera Pergolesi'ego „La serva Padrona” wystawiona niedawno w Polskim Radiu spotkała się z powszechnymi pochwałami i prośbami o powtórzenie tej audycji. Polskie Radio przychyliło się do życzeń ogółu i powtórza to dzieło dnia 10.1. o godz. 21.30. Ogólny zachwyt jest tutaj zupełnie zrozumiały, bo tak samo zachwycało się tem arcydziełem muzycznym w Paryżu w połowie XVIII wieku. Wraz z „Serva Padrona” wciągła do życia muzycznego Paryża opera buffa, aby pozostać na deskach teatru paryskiego, aż po dzień dzisiejszy.

Wykonawcami będą: Aniela Szleminska, Jerzy Czapliski i Janusz Warnecki. Orkiestra dyryguje Mieczysław Mierzejewski.

Tabela loterii

4-ty dzień ciągnięcia 4 klasy 34 Loterii Państw.

I i II ciągnięcie Główne wygrane

Zł. 10,000 — 67120
Zł. 5,000 — 614 12953 60164 66670
106438 130608 188847 143232 165999
Zł. 2,000 — 3070 10480 13860
25168 35476 36767 48125 51305
51496 52559 60382 64898 97717
102207 133828 135615 143508 148136
161657 165919 170926 183082 190610
Zł. 1,000 — 18907 15994 24581
34803 50574 52556 59887 62844
65416 68052 74817 79815 112874
112230 115947 119464 127380 135097
137672 138019 141687 131934 148777
139989

Wygrane po 200 zł.

111 34 73 80 371 600 83 811 1077
126 575 756 840 88 911 37 96 217
294 94 891 400 50 528 611 92 968
3327 95 606 53 767 844 930 39 i 64
91 4021 203 35 52 62 340 447 83 529
99 752 806 54 922 45 5042 224 33 56
99 368 514 58 65 94 96 678 703 49 64
59 965 219 73 6046 110 40 333 41 514
63 606 60 753 960 71 7008 184 324
81 853 85 961 8002 92 101 410 769
92 837 73 9115 65 400 43 623 704 21
844 90 10050 110 26 351 73 424 61
660 91 778 879 38 959 41 11226 321
25 605 684 929 85 12070 93 195 278
629 75 718 801 21 95 919 47 13016
35 69 85 109 58 56 240 470 568 93 653
79 828 913 14244 350 66 338 56 32
84 711 829 15082 368 75 545 22 697
872 940 68 71 16187 70 381 495 510
686 61 930 17071 134 53 95 357 642
738 48 94 962 18058 137 217 18 339
414 43 57 70 558 600 764 99 822 901
87 19087 146 64 240 396 462 509 42
616 711 45 62 878

94 544 58 687 821 28 76 909 54016
48 64 130 850 53 96 426 516 54 39 76
84 614 22 760 894 47 57 55028 82 162
74269 448 623 37 706 872 66088 81
95 281 358 94 405 615 974 93 87005
52 146 229 69 471 585 71 67 904 14
28 36 58040 98 129 59 246 77 323 87
524 637 700 59148 61 224 75 93 416
28 32 594 604 12 19 7566

III ciągnięcie Wygrane po 200 zł.

105 18 41 220 89 812 45 70 1102
30 32 55 76 940 92 114102 20 21 263
80 706 22 88 821 22 969 91 115038 92
100 248 344 96 591 818 85 116014 252
327 29 675 96 805 20 25 923 52 112757
97 476 631 962 118012 80 138 290 413
534 646 83 881 119120 271 93 333 712
30 37 810 21 946 120035 46 201 31 45
518 461 79 554 95 121039 44 363 478
326 67 645 89 820 95 952 122058 69 102
410 18 335 85 764 67 80 818 942 123024
240 57 566 624 756 815 124006 118 62
96 295 304 36 426 84 579 616 85 820 61
903 13 125177 260 92 433 74 519 75 816
40 918 126004 51 52 130 237 306 8 17

19 55 80 549 698 928 127002 44 103 11
305 431 525 28 645 54 762 95 805 27
936 69 128167 84 288 604 36 814 913
129119 46 382 94 426 27 656 73 82 887
130123 72 422 84 534 730 33 817 29 44
919 13132 88 412 41 508 17 41 636 96
712 822 42 940 132150 290 401 98 538
726 801 15 54 75 938 51 133271 98 478
79 509 36 97 861 967 75 85 87 134057
426 50 135

135083 759 252 86 380 638 98 706
939 71 89 136237 306 17 27 787 846
137063 132 208 313 53 424 65 582 677
18 40 846 920 76 138066 178 430 890
139114 377 441 640 61 752 78 814 51
950 140053 123 51 99 384 432 76 89
747 86 959 141183 261 333 422 571
614 37 724 81 142098 103 54 272 396
418 78 79 552 62 83 143013 337 49 440
504 791 944 77 144085 118 245 487
564 735 864 906 145077 162 67 259
361 458 89 511 97 714 73 927 146387
608 40 751 851 147100 42 253 385 555
73 649 762 861 89 913 38 53 84 148015
127 256 317 550 89 98 682 93 149154
437 88 643 721 24 35 150142 384 484
502 663 90 793 827 933 35 78 151065
110 12 90 93 249 318 410 734 851 978
152088 238 429 506 512 610 39 729
887 153002 121 305 61 423 546 69
684 784 808 26 21 983 154093 157
157899 227 481 98 521 89 635 972
13 770 952 150806 188 261 428 743
178089 227 481 98 521 89 635 972
81 80 158018 47 176 290 324 449 643
819 64 921 26 150930 36 92 146 55
611 625 727 19 160082 94 163 355 75
434 553 54 626 71 857 859 93 161102
309 209 26 86 334 420 96 675 774 98
162207 36 88 499 662 741 907 163020
84 177 258 934 461 703 98839 989
164002 73 160 204 51 66 99 309 416
66 596 629 619 165 202 88 563 604
15 26 75 733 84 920 166037 39 78
247 475 85 504 87 608 720 807 74
987 162226 39 75 443 529 54 74 881
939 92 168018 73 171 351 445 87 218
91 593 718 804 87 921 29 160208 534
73 89 602 16

170290 493 597 885 171098 175 215
441 713 51 61 940 172073 221 45 329
441 809 904 9 35 68 178046 104 81
549 64 628 733 48 993 175091 117
389 445 721 978 176046 113 308 84
375 87 621 710 19 857 68 955 37
92 177019 124 228 309 14 37 406 7
58 93 771 811 178085 88 260 403 81
576 609 20 781 910 179113 289 389
411 31 75 529 714 93 828 180045 134
92 908 708 78 476 6761 89 957 97
181467 886 182097 192 231 372 90
429 54 655 81 88 183018 233 401 504
72 875 184078 225 53 92 93 613 38
56 185144 48 70 75 212 70 317 411
23 186024 125 68 86 474 665 776 93
82 187151 75 246 48 306 61 459 763
74 836 903 188032 87 309 487 514
614 952 60 189240 520 190076 425 523
607 710 72 841 985 197287 805 18
646 465 574 84 699 861 192001 306 616
26 48 85 871 198125 51 99 255 625
92 798 836 75 911 194177 297 341
420 993

IV ciągnięcie Główne wygrane

34 581 722 88 982 16087 202 68 334
52 581 17073 427 656 75 741 871 964
18186 271 410 58 538 652 729 874
88 949 93 10299 389 489 604 727.
20070 448 524 25 21177 324 480 587
651 884 22074 215 499 511 69 78 824
923 23819 87 442 506 28 607 816 925
24008 466 859 25018 149 221 25 66
27895 948 28154 293 372 485 701 60
938 29038 61 495 576 661 804 288
30107 376 575 602 39 992 31151 94
521 872 921 32116 21 845 530 690 916
83121 270 339 579 724 814 34182 201
627 849 917 81 35027 500 749 860
36287 667 700 927 87173 374 502 52
61 97 978 35174 435 694 39125 53 442
40548 987 41102 68 404 42126 211
40 99 959 48132 487 573 601 25 809
30 44232 509 714 986 45031 25 818
797 938 46064 94 141 557 739 839 91
47057 242 51 457 48375 620 49016
269 633 837 50246 651 784 909 51051
118 315 409 570 642 841 945 52371
76 515 705 886 53235 412 90 769 900
5 54175 281 447 530 795 55061 130
51 816 515 681 50058 77 121 82 306
645 705 57299 932 58057 303 650 84
774 956 87 59015 87 567 741 44
894 915 60151 99 585 814 61229 336
76 597 623 70 799 919 62089 95 321
565 63019 109 311 577 828 64107 53
326 87 401 546 79 604 55 95 794 65303
26 644 79 600 858 60098 172 659 833
67688 745 867 940 60 68086 345 624
798 69084 788 659 789 70165 400 619
71492 971 72447 680 720 63 874 78212
441 542 82 759 845 55 67 74032 190
740 75514 64 76983 130 352 468 510
34 77354 900 45 66 78001 82 254 453
556 721 70159 381 691 730 42 80003
420 589 651 948 81016 71 86 150
719 49 621 798 82167 81 274 525 43
997 83121 286 328 673 84280 317 618
41 789 972 76 85390 514 86868 609
755 83 925 31 38 87231 568 86 632
95 778 91 892 88009 82 120 37 66 218
394 436 905 80092 120 527 630 724
924 46.

Wygrane po 200 zł.

90133 41 268 310 590 91000 270 311
586 742 811 92108 24 93 797 986 93084
04 94021 104 303 645 854 95241 76
442 533 98 855 96073 98 109 400 562
610 874 83 97163 566 778 991 93550
798 858 84 99139 267 798 100199 376
776 857 999 101036 300 755 889 102129
253 351 767 910 103357 59 104400 878
105174 271 455 789 876 106110 389
689 94 785 107160 224 354 327 633
837 47 108267 315 33 555 109356 455
618 36 791 862 110050 228 887 959
11211 341 59 824 992 112226 353 540
766 113010 22 135 251 365 676 851
114095 338 546 618 793 865 79 973 74
115011 447 730 74 928 116076 193 99
370 616 638 902 117222 356 118075 510
927 119247 351 371 488 534 833 944
120099 704 121183 819 122199 477
123553 79 85 878 124024 92 248 421
653 911 125263 384 571 126249 583 692
127265 697 813 982 123118 252 851
129259 501 658 95 961 130121 734 801
957 61 131139 52 801 401 557 633 715
85 827 132052 152 201 83 491 133173
211 78 588 649 851 134406 10 851 56
135031 233 433 576 728 883 136073
137699 923 70 138027 246 472 605 65
782 839 68 139217 395 544 900 27
140208 533 97 911 55 141290 795 809
142012 88 1424 27 810 143191 430 73
92 750 61 74236 511 145236 40 611
981 146016 17 304 434

Tragiczna śmierć nędzarza

Do lokalu IV-go Ośrodka Opieki Społecznej (Wolska 14) przybył o zaproszeniu i pomoc 21-letni Antoni Józef Zagórski (nigdzie niemeldowany).

Doprowadzony do rozpaczy bra-

kiem środków do życia i krytycznymi warunkami życiowymi, a także trudnościami w utrzymaniu pomocy, nędzarz zabił siebie nożem raną kłótną w okolicę serca i wyzionął ducha.

„Porządeczki” na terenie rzeźni Warszawskiej

Przed trzema laty nastąpiło umiastowanie rzeźni miejskiej w Warszawie, wskutek czego robotnicy stali się pracownikami miejskimi.

Obiecywano robotnikom rzeźni, że — wobec tego będą korzystali z emerytury, należytej pomocy lekarskiej, z udoskonalenia technicznego w pracy i t. d. i t. p.

Atoli zaraz po umiastowaniu kilkudziesięciu robotników zostało zwolnionych, mimo, iż pracy było dosyć. Robotnicy zwolnieni otrzymują jedynie zapomogę wynoszącą do 125 zł. Ci, co pozostali, nie są pewni jutra, zwłaszcza wobec szwanków, stosowanych przez tak zw. stojaków p. p. Stefaniaka i Śniega.

Panowie ci składają różne denuncjacje i ten, kto nie umie się bronić, zostaje wydalony bez żadnego wynagrodzenia.

Zdarzyło się w przeciągu miesiąca, że 3-ch pozabawionych bezprawnie pracy robotników zmarło.

To też wśród robotników panuje wielkie oburzenie i, jeżeli porządki panujące na tym terenie nie zostaną zmienione, robotnicy

zażądają bezwzględnego wydalenia sprawców obecnego stanu rzeźni.

Kronika organizacyjna

W piątek, dnia 10 b. m. odbędzie się na następujących dziedzinach zebrania dla członków i sympatyków z referatami (pocz. o g. 7 wiecz.):

Jerozolima (Chłodna 30), ref. tow. Stopnicki.

Starówka (Długa 26), ref. tow. Garlicki.

Mokotów (Chocimska 23), ref. tow. dr. Budzińska - Tylicka.

Prawa (Bukowa 35), ref. tow. Dubois.

Marymont (Krasieńskiego 10), ref. tow. Klein.

Wola — Czyste (Wolska 44) ref. tow. Winterok.

Czerniaków (Nowosielska 1) ref. tow. Waiter.

ŚRÓDMIEŚCIE. Dziś o godz. 8 w. posiedzenie Komitetu. Sprawy bardzo ważne.

Krwawa walka z bandytami

Trzej przodownicy p. p., po dłuższej obserwacji kawiarni „Mała Niespodzianka” (Żelazna 95a), stwierdzili, iż ukrywa się tam poszukiwany przez władze Jan Kotowski, brat właściciela kawiarni, oraz jeszcze jeden osobnik.

Wkraczając policję przywitano strzałami. Policjanci również odpowiedzeli strzałami. Jan Kotowski padł trupem na miejscu, drugi zaś, nieznanego osobnika, ciężko ranny, po przewiezieniu do szpitala Dz. Jezus zmarł wkrótce.

Na miejscu znaleziono większą sumę gotówki w rulonach i banknotach, co naprowadziło policję na przypuszczenie, iż są to pieniądze, pochodzące z rabunku w kolekturze przy ul. Targowej 46.

Choroby zakaźne w Warszawie

W okresie od 29 grudnia do 4 stycznia włącznie zanotowano w Warszawie 21 przypadków duru brzusznego i 1 zamiejscowy, co stanowi o 1 więcej, niż w poprzednim tygodniu, 36 — szkarlatyny i 2 zamiejscowe (o 11 więcej), 27 — dyfterytu i 5 zamiejscowych (o 5 więcej), 104 — odry (o 38 więcej), 21 — koklusu (o 15 więcej), 36 — róży i 5 zamiejscowych (o 38 więcej), 21 — koklusu (o 15 więcej) tygodniu nie odnotowano wcale, 2 zamiejscowe przypadki włośnicy i 1 zakażenia popołogowego, których również w ub. tygodniu nie odnotowano.

OGŁOSZENIA DROBNE

A.A.A.A.A.) TAPCZANY higieniczne, automatyczne patentowane 3722, złotych 50, oraz nowoczesne kozetki, otomany. Warunki dogodnie. Wytwórnia: Twarda 5 Tel. 247-67.

ZŁOTO, bizuterję, kwity lombardowe kupuje Hefen, Miłodowa 2.

Losowanie 3 proc. Premijowej Pożyczki Inwest. II-ej Emisji

Wczoraj w drugim dniu ciągnięcia premie padły na następujące numery:

Zł. 1.000 — Nr. 2 — S.907 2660
4357 7815 8612 9453 11844 12615
14536 15891 16135 18297 19393
22136

Nr. 17 — S. 783 2951 4048 7241
7611 9753 14400 15509 15437 16419
17468 19535 21264 21470 21464.

Nr. 19 — S. 1691 1292 3070 5936
5144 6832 7152 7364 8212 9599 11797
14714 15230 16625 21581

Nr. 32 — S. 655 1598 3682 6359
6064 6780 7776 7817 10750 10227
10428 13810 19923 20967 20195

Nr. 38 — S. 985 1762 2529 2243
3868 3833 3829 7092 10287 10664
13036 15690 15282 17812 18665

Nr. 43 — S. 641 3929 5700 6314
8243 9435 15854 15899 15274 17629
17888 19462 19689 19041 21820

Nr. 47 — S. 1102 1073 1277 4040
4983 5070 6054 7278 7955 10651
10028 15469 16227 19983

Zł. 500 — Nr. 1. — S. 710 1963
2240 2703 3105 4369 4612 4933
7144 7048 7341 10217 10667 11740
11200 13417 13448 17577 17891
18476 18895 19356 19792 191004
20390 20297 21948 21124 21706
22654

Nr. 7 — S. 782 742 614 120 298
1112 2029 2433 2592 2639 2516
2942 2347 2031 3900 3495 4091 4467
5985 5132 5991 5869 6454 6930 6369
6963 7985 7074 8002 8529 8683 8116

9787 9869 10000 10040 10222 10198
11294 12429 12748 13031 13720
15927 15060 15230 15665 16034
16675 16465 16487 17326 17513
17401 18617 18638 18212 19231
19589 19537 20386 21837 21298
21938 21816 22088 22196 22199
22879

Nr. 13 — S. 344 381 460 517
1136 2760 3479 4422 6002 7375 7418
7580 8256 8456 8701 9177 9481 9802
10703 11168 11644 11888 12026
13809 15932 17162 19322 20020
21779 21829 22023 22335 22383
22509 22963

Nr. 29 — S. 1071 1073 1472 2117
2240 2831 3342 3665 4539 4771 4921
6113 7131 7637 7437 9514 9791 9872
10679 11103 11493 12073 12483
13823 13626 13656 16963 18407
19369 19422 20011 20665 21134
22403 22691

Nr. 37 — S. 538 613 1967 2023
2060 2695 4318 4364 5360 6210 6278
6960 8978 9155 9394 11248 12559
12809 13779 13982 14558 14565
15029 15464 17637 18623 19027
19747 20087 20138 20809 21320
21376 21535 21598

Nr. 39 — S. 587 2793 3955 4982
5050 5486 6148 6154 6795 7515 7658
8204 8846 8904 9021 9583 10224
10370 10709 14580 15016 16146
16735 16805 16878 16984 17500
18149 18229 19117 19812 21388
21908 22737 22905

Nr. 40 — S. 508 513 530 648 765
1164 1570 2041 2086 2327 2405 2408
2517 2674 2812 2845 2969 1996 3245
3814 4410 4522 4722 5320 5573 5669
5684 5974 6059 6130 6224 6414 6540
6806 6909 6991 6999 7166 7603 7610
7626 7658 8224 8818 9340 9548 9662
9957 20131 10537 10906 11031
11038 11104 11112 11335 11355
11732 11781 11858 12259 12811
12832 13179 13270 13670 14377
14747 15006 15230 15664 15911
15955 16226 16505 16929 18729
17611 18169 18255 18083 18811
19103 19119 19301 19308 19279
19269 19430 19640 19714 19770
20762 21037 21307 21391 21441
21987 22108 22147 22307 22610

Zamachy samobójcze

Zofia Kollowa, lat 36 (Czerniakowska 185) w mieszkaniu włas-

Co usłyszymy w radio?

PIĄTEK, 10 stycznia.

6.30 Pieśń „Kiedy ranne wstają zorze”. 6.33 Gimnastyka. 6.50 Muzyka z płyt. 7.50 Program na dzień bieżący. 7.55 Parę informacji. 8.00 Audycja dla szkół. 11.57 Sygnał czasu z Warsz. Obserw. Astronom 12.00 Hejnał z Krakowa. 12.03 Dziennik południowy. 12.15 Audycja dla szkół: Legenda o Panajezusowej Choimce”. 12.40 Muzyka salonowa. 13.25 Chwilka gospodarstwa domowego. 13.30. Z rynku pracy. 15.15 Wiadomości o eksporcie polskim. 15.20 Przegląd giełdowy. 15.30 Muzyka lekka z płyt. 16.00 Pogadanka dla chorych. 16.15. Koncert ork. Tad. Serejńskiego. 16.45 „Chwilka pytań” — pogadanka dla dzieci starszych. 17.00 „W pracowni entomologicznej” — raport z Muzeum Zoologicznego. 17.15. Minuta poezji: Wiersze Józefa Wittlina wypowiedziane przez Jan Kochanowicz. 17.20 Recital śpiewaczy w wyk. Marji Bieńkowskiej. 17.50 Poradnik sportowy. 18.00 Koncert kameralny. 18.40 Życie kulturalne i artyst. stolicy. 18.45 Program na dzień następny. 18.55 Skrzynka rolnicza. 19.05 Koncert reklamowy. 19.35 Wiadomości sportowe. 19.45 Komunikat śniegowy. 19.50 Biuro Studiów rozmawia ze słuchaczami: P. R. 20.00 Muzyka lekka z płyt. 20.45 Dziennik wieczorny. 20.55 „Obrazy z Polski współczesnej”. 21.00 Oryginalne i parafrazowane walce fortepianowe w wyk. L. Muenzera. 21.30 „La Serva Padrona” („Służąca — pania”), opera w 1 akcie Jana Baptysty Pergolesiego (powtórzenie). Wykonawcy: Aniela Szleńska, Jerzy Czaplicki i Janusz Warnecki. Orkiestra dyryguje M. Mierzejewski. 22.20 Ernest Toch: Chiński Flet, symfonia kameralna na 14 solowych instrumentach i sopran (I wykonanie). Wykonawcy: Kameralny zespół instrumentalny Krakowskiego Tow. Muzycznego, H. Zboińska - Ruszkowska (sopran) i Franciszek Nierychło (dyrekcja). 22.40. Muzyka taneczna. 23.00 Wiadomości meteorologiczne.

Co grają w teatrach?

TEATR ATENEUM: Codziennie wieczorem „Trójka hultajska” M. Hemara ze Stefanem Jaraczem.

TEATR WIELKI-OPERA: Dziś święta opera komiczna Jana Straussa „Baron cygański”. W sobotę „Dama pikowa” z gośc. występem Stanisława Drabika.

TEATR NARODOWY: Dziś wiecz. „Fryderyk Wielki” Nowaczyńskiego z Solskim, Brydzińskim, Leszczyńskim i innymi.

TEATR POLSKI wystawia dziś po raz 75-ty cieszącą się nieprzerwanym powodzeniem — kolejno na scenach teatrów Narodowego, Letniego i Nowego — doskonałą komedię amerykańską Seymour Hicksa i Ashley Dukasa „Stare wino” z popisowymi kreacjami Wysokiej, Modzelewskiej i Junoszy - Stępowskiego na czele świetnie zgranego zespołu, który tworzą: Grolicki, Łapiński, Sulima, Daszyńska, Kajzerówna, Pichelski, Roland i Małkowski.

TEATR LETNI: Dziś komedia „Co dzień po 5-iej”.

TEATR NOWY: Dziś po raz 25-ty komedia „Był sobie więzień”.

TEATR MAŁY: Dziś i codziennie sztuka Shawa „Żołnierz i bohater”.

Jutro sztuka ta grana będzie po raz 100-ny.

TEATR KAMERALNY (Senatorska 29): O godz. 8.00 „Sąsiadka”.

TEATR MALICKIEJ (Karowa 18) gra co wieczór „Trafikę pani generałowej” Bus-Feketego z Malicką i Bendą na czele. W sobotę 11-go i w niedzielę 12-go b. m. o 4-iej popołudniu

dniu (ceny zmniejszone) sztuka Niode-miogo „Cień” z Marją Malicką.

CYRULIK WARSZAWSKI: Codziennie program świąteczny „Wiecz na ondulacja”, z gościnnym występem Chóru Dana. Udział biorą: Zimińska, Żelichowska, Andrzejewska, Grossówna, Lubiczówna, Terne, Gierasieński, Jarossy, Olsza i in. Dzisiaj dwa przedstawienia o 7.15 i 9.45.

WIELKA REWJA (Karowa 18): Dziś „Widowisko Nr. 1” pod kier. art. Hanki Ordonówny z udziałem: Fertnera, Syma i in. Dziś 2 przedstawienia o g. 7.15 i 9.45.

STOLECZNY TEATR POWSZECHNY: Dziś o godz. 7 przy ul. Strzeleckiej „Zwyciężyłem kryzys”.

TEATR ROSYJSKI (Nowy Świat 19) w piątki, soboty i niedziele o g. 8-iej „Chirurg” Korniejczuka.

ŚWIETNY ATYSTA SOWIECKI W KONSERWATORJUM. W sobotę 11 b. m. o godz. 20.15 wystąpi z jedynym recitalem w sali Konserwatorjum znakomity pianista sowiecki wielokrotny laureat konkursów wszechświeckich Grzegorz Ginzburg.

Z FILHARMONJI. Dziś w piątek, na koncercie symfonicznym pod dyrekcją słynnego kapelmistrza Jachy Harensteina wystąpi pianista Stefan Askenaze i grać będzie z orkiestrą koncert fortepianowy Mozarta Es-dur i Burleskę Straussa.

CYRK STANIEWSKICH: Dziś i codziennie o 18.15 w gwiazdza Abisynji Koringa na czele noworocznego programu. We wtorki, środy, soboty i niedziele o 4.30 pp. i 18.15 w.

Anna Sten w roli polskiej dziewczyny

Film Kinga Vidora „Noc Weselna”, w którym występują Gary Cooper i uroczą Rosjanka Anna Sten — wywołał na całym świecie sensację, cieszącą się wszędzie wyjątkowym powodzeniem. W Polsce, film ten odniósł wielkie powodzenie, aniżeli gdziekolwiek w związku na specjalnie bliski nam temat. Mianowicie „Noc Weselna” wprowadza nas między innymi i w środowisko polskich emigrantów, czem wzbudza wyjątkowe zainteresowanie najszerzej polskiej publiczności.

„Noc Weselna” od dziś grana jest na ekranie kina „Uciechy” (ul. Złota 72).

Z teatrów warszawskich

TEATR NARODOWY: „Wielki Fryderyk”, sztuka w 5 aktach Adolfa Nowaczyńskiego. Reżyserja: Ludwik Solski. Dekoracje: Stanisław Jarocki.

Sztukę Adolfa Nowaczyńskiego wystawiono po raz pierwszy w r. 1911, liczy więc za sobą już ćwierć wieku istnienia. Obecnie przedstawienie w Teatrze Narodowym jest więc jubileuszowe.

Wzniesienie tej sztuki w epoce porozumienia polsko - hitlerowskiego nadaje przedstawieniu pewien szczególny pryzmat perspektywy dziejowej, zezującej ironicznie w stronę teraźniejszości.

Sztuka Nowaczyńskiego jest imponującym pod względem rozmiarów i bogactwa szczegółów rysopisowych portretem dziejowym, rzuconym jednak na tło zdarzeń blahych i bez znaczenia.

Wielki Fryderyk ukazuje się nam nie w aureoli swoich przełomowych decyzji i niezaprzeczonych wielkości, lecz na tle drobnych stosunkowo zabiegów, trosk i kłopotów swego życia codziennego.

Wadą zasadniczą tego utworu jako dramatu, jest brak osi obrotowej sztuki, sprawy zasadniczej, wokół której ogniskowałyby się rozproszone obrazy i sceny uboczne. Sama postać starego Fryca tej roli nie może odegrać, choć jest niewątpliwie w ośrodku uwagi autora, stając się jednak nie tyle o-

środkiem działania, ile przedmiotem charakterystyki. Namiaszką akcji jest sprawa zezwolenia, jakie ma udzielić stary Fryc swoim dwóm oficerom: von Zietenowi i Krasickiemu na poślubienie dwóch panien Gockowskich.

Wokół tej blahiej sprawy grupuje się szereg postaci historycznych, ujętych jednak epizodycznie i przygodnie.

Z postaci tego rodzaju zasługują na uwagę świetna charakterystyka naszego rodzimego pieczeniara i wygodniśia, a zarazem księcia pono ówczesnych poetów polskich [oj — z tymi książkami pozaeży nietylko wtedy, jak widać, było krucho] — Ignacego Krasickiego.

Z werwą i bezstronnością niemal historyczną kreśli Nowaczyński w sympatycznych barwach postać Fryderyka Wilhelma, następcę tronu pruskiego i jego adjutanta, von Bischofswedera, spiacając zarazem daninę hołdu postępowym ideom wieku oświecenia, czembury teraz zapewne, po latach 25-ciu, już nie miał odwagi przywrócić.

Dramat Nowaczyńskiego jest całością, złożoną dość mechanicznie z szeregu luźnych scen i obrazów, w które autor wkłada jednak bardzo wiele talentu obserwacyjnego, znanstwa charakterów, znajomości epoki i niemałego talentu w ujmowaniu plastycznym

ludzi i stosunków nie tyle zwięzłym, ile trafnym i dosadnym.

Mimo skupienia wielkiej ilości przywar i śmieszności starego Fryca, autor nie zaniedba pokazać nam również w przelotnej scenie starcia z Fryderykiem Wilhelmem — utajonej wielkości starego tyra i dręczyciela swego narodu, tworząc scenę pojednania aktualnego władcy z następcą, w imię dobra i wielkości Prus, dla których jeden i drugi żyje i pracuje.

W dramacie Nowaczyńskiego nader sympatycznie uderza ten przedmiotowy i rzeczowy stosunek do wielkiego gnębiciela Polaków. Autor potrafił się oderwać od swoich animozji narodowych, zdobył się nawet raczej na zlekceważenie sprawy polskiej w stosunku do wielkości planów organizacyjnych, pasującego się ze starością władcy, ukazując nam wielkiego Fryderyka raczej jako ofiarę dramatyczną rozkuwającej go starczej niemocy, z którą zamierający król walczy po bohaterku.

Zmora jego duszy staje się ucieleśnienie wszystkich cech rozkładającej starości — stary gen. major huzarów czarnych — von Zieten. Ludwik Solski w swojej olśniewającej kreacji roli starego Fryca na tę stronę jego charakteru, na walkę tragiczną z rozkuwającą niemocą starczą położył największy nacisk, wyposażając postać starego króla w rysy głęboko ludzkie, ujmujące, wbrew pozorom i starczej gawędzie, czynią

żem postać głęboko tragiczną i bohaterką.

Przechadzka ćwiczebna starego króla wokół stołu, przy którym śpi zdystansowany przez rozpaczliwy wysiłek fizyczny król — stary Zieten — pod względem siły ekspresji dorównywa chyba pamiętnemu wejściu starego Wiarsa w „Warszawiance”.

Sztukę wystawiono nader starannie w doskonałej, przemysłanej w szczegółach i szarmonizowanej obsadzie.

Obok znakomitej i bezkonkurencyjnej gry Ludwika Solskiego — wszystkich właściwie pozostałych aktorów należałoby powitać z uznaniem i wyróżnić.

Nie wdając się jednak w zbyt fachowe szczegóły i charakterystykę ról poszczególnych, podkreślimy, że na szczególne wyróżnienie zasługują artyści: Stanisław Stanisławski (biskup Krasicki), Antoni Różycki (Fryderyk Wilhelm), Wojciech Brydziński (stary von Zieten), Jerzy Leszczyński (von Bischofsweder), Amelja Rotterowa (pani generałowa Skorzeska), Leon Łuszczewski (von Luchsesini), Tadeusz Chmielewski (Johann Goskowsky).

Zgraną, szarmonizowaną i malowniczą czwórka młodych narzeczonych stanowili: Nina Świerczewska, Alina Żeliska, Waclaw Pawłowski i Mieczysław Milecki.

Stylowe dekoracje nadał sztuce Stanisław Jarocki.

Nasza rubryka

ROBOTNIK poszukuje jakiegokolwiek zajęcia. Adres: Redutowa 23 m. 13. Józef Wasilewski.

MŁODA, ZNAJĄCA GOSPODARSTWO DOMOWE, posiada 3-letnie świadectwo, oraz dobre referencje, przymiennie pracę domową u dwóch pań lub panów.

Wiadomość w Redakcji „Robotnika” dla Irki.

Co wyświetlają kina?

ADRIA: „Oczy czarne” z Harry Baur.

APOLLO: „Marja Baszkirczew”.

ATLANTIC: „Nasze słoneczko”.

AMOR: Marzące usta i Rzymskie skandale.

ANTINEA: „Człowiek o stu maskach” i „Żywy zastaw”.

AKRON: „Chłopcy z placu broni” i „Sprzedany głos”.

AS: „Szaleńcy i rewja”.

BALIJ: „Melodia wielkiego miasta”.

COLOSSEUM: „Chińskie morza” i rewja.

COLOSSEUM MALE: „Wojna na królestwie walca”.

CORSO: „Czar młodości” i rewja.

CAPITOL: „Jaśnie pan szofer”.

CAPITOL p. 4

BODO BENITA FERTNER

JAŚNIE PAN SZOFER

CASINO: „Burza nad światem”.

CASINO

pocz. 4 g.
wielkie wstrząsające widowisko filmowe
p. t.
BURZA NAD ŚWIATEM

Fox-Film.
W NIEDZIELĘ PORANKI o 12-iej

CZARY: „Po